

KEMI-TORNION AMMATTIKORKEAKOULU

Miksi olet niin karvainen ja muita kysymyksiä

Lapsen suusta -palstan toimittaminen musiikkilehti Rumbassa

Johanna Juntunen

Kulttuurialan opinnäytetyö
Viestinnän koulutusohjelma
Medianomi (AMK)

TORNIO 2010

TIIVISTELMÄ

Juntunen, Johanna 2010. Miksi olet niin karvainen ja muita kysymyksiä. Lapsen suusta -palstan toimittaminen musiikkilehti Rumbassa

Opinnäytetyö. Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu. Kulttuuriala. Viestinnän koulutusohjelma. Sivuja 40. Liitteet 1-5.

Lapsen suusta -palsta on ilmestynyt Rumbassa vuoden 2008 alusta ja sen tavoitteena on toteuttaa artistihaastatteluja erilaisesta näkökulmasta humorististen kysymysten kautta. Toimitin itse kyseistä palstaa viiteen numeroon ollessani työharjoittelussa vuoden 2009 lopussa. Opinnäytetyöni tarkoitus on tuoda esille, millainen kyseisen palstan toimitusprosessi on vertaamalla sitä toimitustyön teoriaan. Opinnäytetyössä tuodaan esille lyhyesti lehden historiaa sekä se, miten Lapsen suusta -palsta on saanut nykyisen muotoonsa.

Opinnäytetyöni teoriaosassa käsittelen haastatteluun valmistautumista sekä haastateltavan ja haastattelumenetelmän valintaa. Vertaan myös tätä teoriaa aiheena olevaan palstaan, jotta saan selville, miten hyvin ne vastaavat toisiaan. Lisäksi käsittelen taiton merkitystä aikakauslehdessä sekä sitä, miten lukijakunnan tunteminen helpottaa journalistista työskentelyä.

Olen käyttänyt opinnäytetyössäni useita kirjallisia lähteitä lehtijournalismin alalta. Päälähteenä olen käyttänyt Tapani Huovilan vuonna 2005 ilmestynyttä Toimittaja – tiedon etsijä ja vaikuttaja -teosta. Teoreettisen tiedon tueksi tein tukihaastattelut Rumban päätoimittajan Viljami Puustisen sekä palstaa toimittaneen Heini Strandin kanssa. Kävin läpi myös kaikki vuoden 2009 loppuun mennessä julkaistut palstat. Tein yhteenvedon haastateltavista sekä selvitin, miten kysymykset ovat muuttuneet. Hyödynsin myös omaa työharjoittelupäiväkirjaani opinnäytetyön teossa.

Lapsen suusta on muotoutunut nykyiseen muotoonsa monen palstan kautta. Vastaavallaisia palstoja on ollut lehdessä sen ensimmäisistä numeroista asti vuodesta 1983. Toimitustyön suurin haaste on saada kysymykset muotoiltua oikealla tavalla, jotta palsta toimii tehtävässään eli viihdyttää lukijoita sekä artisteja, joita siinä haastatellaan. Toimittajan pitää myös osata selittää palstan idea haastateltavalle, sillä mitä paremmin hän sen ymmärtää, sitä parempi palstan lopputulos on. Palstalle sopivia haastateltavia on Suomessa rajallinen määrä, joten suurin haaste tulevaisuudessa on haastateltavien loppuminen. Palstaa pitää tulevaisuudessa kehittää siten, että haastateltavien valintakriteereitä tarkistetaan ja kysymykset muotoillaan siten, ettei niihin vastaaminen vaadi haastateltavalta niin paljon kuin nykyisin.

Asiasanat: toimittaja, lehtijournalismi, haastattelu, musiikkilehti

ABSTRACT

Juntunen, Johanna 2010. Why Are You So Hairy and Other Questions. Editing of Lapsen suusta Column in Music Magazine Rumba.

Bachelor's Thesis. Kemi-Tornion University of Applied Sciences. Business and Culture. Degree Programme of Media Arts. Pages 40. Appendices 1-5.

The column Lapsen suusta has been published in Rumba since the beginning of the year 2008 and the main aim of the column is to make interviews with artists from an unorthodox point of view using humoristic questions. I edited the column in five issues of the music magazine Rumba as I was doing my practical training at the end of the year 2009. In my thesis, I will describe the editing process of the column. I will compare this process to theoretical information about journalism. In this thesis I will also bring out the history of the magazine and the fact how the column has been transformed to its present form.

In the theory part I deal with the preparations for the interviews conducted, the choices of the right interviewees and the method of interviewing. In addition, I compared this theory to the column to find out how similar they are to each other. I also studied the meaning of layout in magazines. The last aspect studied was if a good knowledge of the readers' needs and expectations facilitates the journalistic process.

I used several written materials on journalism. The main source of this work is the publication *Toimittaja – tiedon etsijä ja vaikuttaja* written by Tapani Huovila in 2005. I also interviewed Viljami Puustinen, the editor-in-chief of Rumba. The other interviewee was Heini Strand, who writes the Lapsen suusta column for the magazine. I studied every column published in the years 2008 and 2009 and wrote a summary on the interviewees. One important source was my journal from the time of training.

The Lapsen suusta column has been shaped up through several columns throughout the years. Even in the first issues of Rumba in 1983 there was a column similar to Lapsen suusta. The biggest challenge for the editor is to make the right questions to make the column work as it is supposed to – amuse its readers and the artists interviewed. One challenge is to explain the function properly so the interviewee understands it and the interview succeeds. The biggest challenge will be the small number of artists in Finland. The best way to keep the column alive is to change the way interviewees are chosen. Nowadays answering to the questions requires a lot from the interviewees.

Key Words: journalist, print journalism, interview, music magazine

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1 JOHDANTO	4
2 RUMBAN TIE MERKITTÄVÄKSI ROCK -LEHDEKSI.....	5
2.1 Lehden historia pähkinänkuoressa.....	5
2.2 Lapsen suusta on edeltäjiensä yhdistelmä.....	8
3 LAPSEN SUUSTA PALSTAN ANATOMIA	11
3.1 Kuka tätä palstaa lukee?	11
3.2 Palstan rakenne ja tarkoitus	13
4 LEHTIHAASTATTELUN TEKEMINEN.....	15
4.1 Haastattelumenetelmät.....	15
4.2 Miten valita sopiva haastateltava?	18
4.3 Haastatteluun valmistautuminen.....	20
4.4 Haastattelun tekemisen ja toimittamisen haasteet	23
5 OMAN TYÖN ANALYSOINTIA	25
5.1 Palstan tutkimuksen tulokset	25
5.2 Oma toimitustyö käytännössä	27
5.3 Kehitysideoita palstalle.....	30
6 POHDINTA.....	32
LÄHTEET	34
LIITTEET 1 - 5	36

1 JOHDANTO

Toiminnallinen opinnäytetyö on vaihtoehto tutkimukselliselle työlle ja tärkeintä on, että sen tekemisessä yhdistyvät käytännön toteutus ja sen raportointi kirjallisesti. Raportti on teksti, josta selviää, mitä opinnäytetyön tekijä on tehnyt, miten ja miksi. Lisäksi kuvailaan, millainen työprosessi on ollut sekä millaisiin tuloksiin ja johtopäätöksiin on päädytty. (Airaksinen & Vilkkä 2003, 9, 65.) Halusin yhdistää opinnäytetyöni aiheen syksyllä 2009 suorittamaani työharjoitteluun musiikkilehti Rumbassa, joten toiminnallinen opinnäytetyö oli paras toteutustapa. Lapsen suusta on vuoden 2008 alusta asti lehdessä ilmestynyt palsta, jossa eri artisteilta kysellään lapsellisia kysymyksiä. Koska toimitin kyseistä palstaa viiteen numeroon, valitsin sen opinnäytetyöni aiheeksi. Toiminnalliseen opinnäytetyöhön kuuluu myös teos eli produkti ja minulla se on viisi toimitettua Lapsen suusta -palstaa opinnäytetyön liitteenä.

Opinnäytetyössäni pääkysymyksenä on, millainen palstan toimitusprosessi on. Täsmennän aihetta vertaamalla esimerkiksi haastattelutilannetta Lapsen suusta -palstalla aiheeseen liittyvään teoriaan. Lisäksi tuon esille Rumban historiaa omakustanteesta nykypäivään, jolloin se on yksi maamme suurimpia musiikkilehtiä. Lisäksi selvitän, millaisten palstojen kautta nykyiseen Lapsen suusta -palstaan on päädytty. Tutkin myös palstan rakennetta ja samalla tutustuin tarkemmin koko lehden rakenteeseen sekä siihen, miksi tietyt asiat on lehdessä taitettu tiettyyn kohtaan. Opinnäytetyöni lopussa kuvailen myös omia työskentelytapojani palstan parissa sekä, millaisia tuntemuksia sen teko minussa herätti. Tietysti mietin myös, miten palstaa voisi tulevaisuudessa kehittää.

Olen käyttänyt opinnäytetyössäni lähteenä useita teoksia lehtijournalismin alalta. Päälähteinä voidaan pitää kuitenkin Tapani Huovilan vuonna 2005 ilmestynyttä Toimittaja – tiedon etsijä ja vaikuttaja -teosta sekä Aino Suholan, Seppo Turusen ja Markku Variksen samana vuonna julkaistua Journalistisen kirjoittamisen perusteita. Teorialähteiden lisäksi tein tukihaastattelut lehden nykyisen päätoimittajan Viljami Puustisen sekä Lapsen suusta -palstaa vakituisesti toimittavan Heini Strandin kanssa. Strandia haastattelin sähköpostitse ja Puustisen kanssa keskustelin toimituksessa sekä kävin sähköpostikirjeenvaihtoa. Haastattelujen ohella tutkin kaikki ilmestyneet palstat vuodesta 2008 vuoden 2009 loppuun ja tein havainnoistani yhteenvedon. Yhtenä lähteenä käytin myös omaa harjoittelupäiväkirjaani, jonka avulla selvitin omia tuntemuksiani toimitustyöstä.

2. RUMBAN TIE MERKITTÄVÄKSI ROCK -LEHDEKSI

Rumba on rock- ja popmusiikkiin keskittyvä lehti, joka kiteyttää kansiansa väliin musiikkimaailman uutiset, ilmiöt ja tapahtumat tiheällä ilmestymistahdilla. Aikakauslehti-muotoinen julkaisu uutisoi tuoreeltaan kotimaan musiikkiuutiset, esittelee uudet levyt ja bändit sekä tuo maailmalla ajankohtaiset aiheet suomalaiselle kuluttajalle. Lehti tarjoaa lukijalle myös arviot tärkeimmistä esiintymisistä. (Viihdeimperiumi 2010.) Opinnäytetyöni avausluvussa kerron lyhyesti lehden rakenteesta ja historiasta sekä siitä, miten Lapsen suusta -palstaan on päädytty.

2.1 Lehden historia pähkinänkuoressa

Marraskuun alussa 1983 ilmestyi Rumban ensimmäinen näytenumero. Seuraava numero ilmestyi jouluna 1983 ja siitä eteenpäin lehteä tehtiin kahden viikon välein. (Halme 2003, 13–14.) Viime vuoteen asti tahti jatkui samanlaisena, mutta nykyisin lehden ilmestymistähti on joka kolmas viikko. Juttujen ajankohtaisuus kärsii jonkin verran harvemmasta ilmestymistahdista, mutta Rumba on silti useimmin ilmestyvä kotimaan musiikkilehdistä. Pitkäaikaisen avustajan Markku Halmeen (2003, 19) mukaan lehden oli alun perin tarkoitus uutisoida musiikkialasta neutraalisti. Hyvin pian kävi kuitenkin ilmi, ettei musiikkiin neutraalisti suhtautuvia ihmisiä ole olemassa. Kaikki aiheesta jotain tietävät suhtautuvat siihen intohimolla.

Rumban alkuvaiheessa Englannissa ilmestyi kolme viikoittaista tabloidimuotoista rock-lehteä, New Musical Express, Melody Maker ja Sounds. Näitä lehtiä luettiin koko Euroopan alueella, myös Suomessa, ja Rumban tavoite oli tarjota lehden lukijoille kotimainen vaihtoehto. Suurimpana vaikuttajana toimi nimenomaan New Musical Express, josta kopioitiin tabloidimuodon lisäksi eri osioiden sisältö, muoto ja järjestys. (Halme 2003, 18.) Lehden taittoon katsotaan edelleen mallia ulkomaisista lehdistä, joita toimittukseen tulee säännöllisesti. Tabloidimuotonsa lehti myös säilytti vuosikymmeniä. Nykyiseen muotoonsa se käännettiin vasta vuonna 2006.

Rumba perustettiin tekemään ne asiat, joita muut eivät olleet vielä ymmärtäneet tehdä. Yksi tärkeimmistä lähtökohdista oli tehdä asiat eri tavalla kuin ainoa varteenotettava

kilpailija Soundi. Alkuaikoinaan lehdestä luvattiin löytyvän musiikin ohella myös elokuvia, kirjoja, juoruja ja ruokavihjeitä sekä uutisia (Halme 2003, 20.) Vuosien jälkeen kirjat näkyvät edelleen arvioissa. Juorut taas löytyvät lehden viimeiseltä sivulta Nisse M-palstalta. Musiikkiuutisia käsitellään lehden alun Ajankohta -osiossa ja elokuvia käsitellään usein musiikin kautta.

Rumban varsinaisessa toimituksessa on aina työskennellyt vain muutama ihminen. Tällä hetkellä toimitus koostuu päätoimittajasta, toimitussihteeristä, taittajasta ja valokuvajasta. Kaikki muut kirjoittavat lehteen, joskus enemmän ja joskus vähemmän, avustajanimikkeellä. Markku Halmeen (2003, 20) mukaan jo ensimmäisiin numeroihin painettiin työvoimanhakuilmoituksia, joilla houkuteltiin avustajia myös Helsingin ulkopuolelta. Suomessa ei tuohon aikaan eikä vielä 90-luvullakaan ollut vapailla markkinoilla liikuvia rocktoimittajia. Oli vain faneja, jotka alkoivat kirjoittaa.

Päätoimittaja Puustinen kertoo Lintulan ja Valkaman (2009, 155) kirjassa, että Rumba on perinteisesti tarjonnut kirjoitusmahdollisuuden uransa alussa oleville toimittajille, jotka ovat musiikkifriikkejä. Avustajat kirjoittavat niistä artisteista, joista jotakin tajuaivat. Rumban avustamisessa on kyse enemmänkin kunnia-asiasta kuin rahasta, mutta useimmat avustajat lopettavat, kun saavat ensimmäisen ”oikean” työnsä.

Avustajia ei koskaan ohjeistettu siitä, mistä asioita saa kirjoittaa ja mistä ei. Rami Kuusinen, joka toimi Rumban päätoimittajana vuodesta 1983 vuoteen 1996, soitteli kyllä ihmisille jutun saatuaan, jos siitä piti poistaa tai muuttaa jokin toisella tavalla. Jos avustajat olivat kirjoittaneet hauskaasti ja käyttäneet rikasta kieltä, päätoimittaja riemastui. (Halme 2003, 94.) Nykyisin kirjoitustyyli lehdessä on vapaa, ja jokainen avustaja kirjoittaa jutut omalla tyylillään. Juttuihin, joita itse kirjoitin, ei sisällöllisesti puututtu ollenkaan. Ainoat muutokset tehtiin otsikoihin ja oikeakielisyyteen. Tällaisessa käytännössä on tietysti hyvät ja huonot puolensa. Lehden linja voisi olla yhtenäisempi, jos kirjoittajilla olisi tietyt kriteerit kirjoittamisensa apuna. Toisaalta toimittajien intohimo aiheeseen ei välity liian tiukasti rajatuista jutuista.

Vuonna 1985 aloitettiin Rumban musiikillisen linjan hienosäädön ohjailemiseksi äänestys. Siinä lukijoilta kysyttiin tasaisin väliajoin, mikä heidän mielestään oli paras suomalainen tai ulkomainen bändi sekä paras uusi suomalainen tai ulkomainen bändi. Ensimmä-

mäisessä äänestyksessä kysyttiin lisäksi parasta kappaletta ja lp:tä. (Halme 2003, 66.) Lehti järjestää edelleen kerran vuodessa vastaavan äänestyksen, jossa listataan paremmuusjärjestykseen vuoden parhaat levyt, kappaleet, uudet tulokkaat ja yhtyeet. Äänestykseen saavat osallistua kaikki lukijat. Lisäksi joka vuosi kerätään lehden avustajilta omat listansa. En tiedä, vaikuttaako avustajien lista lukijoihin, mutta yleensä samat nimet ovat molempien listojen kärjessä.

90-luvun alussa Rumba jatkoi kasvuaan Suomen suurimpien lehtien joukkoon ja alkoi saavuttaa tietynlaista statusta myös levy-yhtiöissä, jotka mielellään antoivat artistejaan lehden haastateltavaksi. Alun perin lehden jutut syntyivät niin, että joku esitti juttuidean, jota mietittiin hetki. Jos kyseessä oli hyvä idea, se päätettiin toteuttaa. Markku Halme (2003, 153) kirjoittaa, että 1994 vuoteen tultaessa toimintatavat olivat muuttuneet sellaisiksi, että kaikki toimenpiteet lehdessä arvioitiin sen mukaan, miten paljon se tuottaa rahaa. Muutoksen toi mukanaan uusi kustannusyhtiö. Aiemmin lehteä oli tehty omakustanteena.

3. joulukuuta 1996 lehden päätoimittajana alusta asti toiminut Rami Kuusinen menehtyi pitkälle edenneeseen aivokasvaimeen. Tuo vuosi oli käännekohta koko lehden historiasa, sillä omistajataho ja toimitus ajautuivat niin suuriin erimielisyyksiin, että koko lehti oli vähällä kaatua. Kuusista seurasi päätoimittajana Ilkka Mattila, joka oli lehden entinen toimituspäällikkö ja työskenteli myös Helsingin Sanomissa. Hän jaksoi tasapainoilla kahden työnsä välillä kolmisen vuotta ja vuonna 1999 hänen tilalleen tuli Rumbassa alkuaikoina vaikuttanut Virve Valli. (Halme 2003, 198.)

Reilun vuoden pestin jälkeen päätoimittaja vaihtui Halmeen (2003, 199) mukaan taas. Jari Mäkäpäinen johti lehden uudelle vuosituhannele ja hän alkoi suunnitella myös muutoksia lehden ulkoasuun. Huhtikuussa 2000 lehden toimituskunta kasvoi toimittajilla, joille rockmusiikki oli vieras alue ja joiden mielestä rockin kuuntelu ei sovi lehden toimitukseen. Heidän työnkuvansa oli lehden omistajatahon mukaan muuttaa lehden toimintatapoja perinteisemmän sanomalehtijournalismin puolelle. Rocklehdessä tätä ei katsottu hyvällä ja ilmapiiri alkoi pikkuhiljaa kiristyä ja johti päätoimittaja Mäkäpäisen pikaiseen eroon.

Päätoimittajan lähdettyä lehden valta siirtyi toimitusjohtajalle. Työtavat muuttuivat hierarkkisemmaksi. Johtajan sana on laki ja alaiset tottelevat, oli käskyissä järkeä tai ei. Markku Halmeen (2003, 225) mukaan 2000-luvun alussa vallitsi tilanne, jossa reiluuden ja inhimillisyyden henki oli päätetty tappaa, jotta uusi ”Parempi aika” voisi koittaa. Seurauksena oli toimituskunnan jatkuva kelvoton olo sekä tilanne, jossa toimittajilla ei ollut minkäänlaisia oikeuksia. Toimituksen avaimia ei edes riittänyt kaikille tarvitsijoille.

Vuoden 2003 alussa uusi toimitusjohtaja onnistui palauttamaan lehteen rentouden ja tekemisen meiningin. Yhteishenki parani kertaheitolla ja toimitus oli jälleen toimitus, ei toimisto. Uuden päätoimittajan myötä toteutui myös ensimmäinen suuri lehti uudistus, jossa Rumbaa alettiin linjata oikeiden lehtien suuntaan. Tämä tarkoitti käytännössä ammattimaisempaa työskentelyä. Lisäksi lehden ulkoasu muuttui visuaalisemmaksi. Meni kuitenkin vielä pari vuotta, ennen kuin tabloidi-mallista luovuttiin. (Halme 2003, 231–233). Myös itselleni jäi mieleen kolmen kuukauden pestistä hyvä työilmapiiri. En huomannut minkäänlaista selän takana puhumista tai tulehtuneita välejä. Varmasti 2000-luvun alun ongelmat toimivat varoittavana esimerkkinä, eikä tuohon tilanteeseen haluta luisua enää uudestaan.

2.2 Lapsen suusta on edeltäjiensä yhdistelmä

Erottautuminen Soundi-lehdestä johti siihen, että bändien kunnioitus piti unohtaa ja niihin suhtauduttiin leikkisästi ja kaverillisesti. On tärkeä kaivaa haastateltavasta esiin jotain henkilökohtaista, joka valottaa hänen persoonaansa pintaa syvemmillä. Kun ihmiseltä haastattelun päätteeksi kysytään kolmea suosikkieläintä, saattaa jo pelkkä kysymykseen suhtautuminen kertoa hänestä enemmän kuin kaikki aiemmat vastaukset yhteensä. (Halme 2003, 114.)

Ihmisten käsitykset siitä, mikä on olennaista ja mikä epäolennaista, mikä hauskaa ja mikä ei, mikä toimii ja mikä ei, ovat kovin erilaisia. Tämä pätee sekä kirjoittajiin ja lukijoihin että haastateltaviin henkilöihin. Ihmisestä riippuu se, onko kolmen suosikkieläimen kysymisessä järjen hivettä. Rumban alkuvuosien vakiokysymykseksi nousutta kysymystä ei viljelty alkutaipaleella kovin ahkerasti, mutta myöhemmin siitä tuli väistämätön vakiokysymys. Kunnes se lopulta kuihtui pois. (Halme 2003, 115–116.)

Jo toisessa Rumbassa alkoi juttusarja Tähdet kertovat, jossa popparit saivat kertoa itsestään, menneisyydestään, harrastuksistaan tai vaikka kuningaspythoneista. Ensimmäinen tähti oli Juice Leskinen, joka opetti tekemään pyttipannua. Seuraavassa numerossa taas Martti Syrjä kertoi taiteilijanurastaan. (Halme 2003, 39.) Tätä palstaa ja sen lähestymistapaa voidaan pitää Lapsen suusta -palstan esiasteena, joka on vuosien aikana varioitunut erilaisten palstojen kautta nykymuotoonsa.

1988 elokuussa lehdessä alkoi palsta nimeltään Hän on tuolla tänään, jossa nostettiin esille lähihistoriassa pinnalla olleita ja sieltä sittemmin pudonneita artisteja. Toinen Lapsen suusta -palstaa muistuttava juttusarja oli samana vuonna käynnistynyt Helmiä teille, jota kuvailtiin sanoilla ”kaikenlaiset ihmiset kirjoittavat kaikenlaisista asioista”. Kirjoittajien joukossa olivat esimerkiksi muusikot A.W. Yrjänä ja Gösta Sundqvist. (Halme 2003, 105.)

1990 kaivettiin unohduksiin jäänyt Tähdet kertovat -palsta takaisin lehteen. Tällä kertaa siinä esitettiin lukijoita kiinnostavia kysymyksiä ajankohtaisilta poppareilta. Kuuden ensimmäisen palstan ajan kysymyksinä olivat esimerkiksi varhaisin lapsuusmuisto, huonoin lukemasi kirja, maailman paras elokuva, sekä mikä olit edellisessä elämässäsi? Kysymyspatteristo alkoi elää vapaammin, mutta kiinnostus palstan tekemistä kohtaan lopahti, joten siitä luovuttiin 1992. (Halme 2003, 135.)

Tässä muodossaan palsta muistuttaa hyvin paljon Lapsen suusta edeltänyttä Ystäväni -sivua, jossa artisteille esitettiin ystäväkirjasta tuttuja vakiokysymyksiä. Tämä palsta oli lehdessä vuoteen 2008 asti. Sitä ennen artisteilta kysyttiin eka kertaa, kun joku esimerkiksi esiintyi ulkomailla. Tämä palsta oli lehdessä 2000-luvun puolesta välistä kaksi vuotta. Siihen oli Heini Strandin (2009) mukaan vaikea saada haastateltavia, koska sen kysymyksen asettelua pidettiin liian loukkaavana. Ehkä se sen vuoksi jalostui nykyiseen muotoonsa, Lapsen suusta, jota käsittelen tarkemmin luvuissa kolme ja viisi.

3. LAPSEN SUUSTA -PALSTAN ANATOMIA

Rumban Lapsen suusta -palsta on rakenteeltaan yksinkertainen ja helppolukuinen. Pals-talle painetaan sellaisenaan kysymys ja vastaus, joten toimitustyö sinänsä on sen tekemi- sessä vähäistä. Tässä luvussa selvitän syitä siihen, miksi palstan rakenne on sellainen kuin on. Tuon tässä luvussa myös esille sekä Rumban että palstan lukijakuntaa sekä palautetta, jota lukijat ovat siitä antaneet.

3.1 Kuka tätä palstaa lukee?

Aikakaus- ja sanomalehtien lukijakunnat koostuvat sekä yksittäisistä tilaajista että irto- numeroiden ostajista. Aikakauslehtien konseptit luodaan lehtikohtaisesti jonkin tyylin, aiheen ja näkökulman ympärille. Lukijajoukko kuvitellaan ja konsultoidaan jo ennen ensimmäisen numeron toimitustyötä. Aikakauslehdet suunnitellaan vastaamaan tilaajien toiveita, vaikka niiden halutaan kiinnostavan myös irtonumeroiden ostajia. Toimituksis- sa pyritään vastaamaan nimenomaan oman lehden lukijoiden odotuksiin. Lehdet pyrki- vät myös tuottamaan lukijoille mielihyvää. (Töyry 2009, 129.)

Pop Media (2010) kuvailee mediakortissaan Rumbaa lehdeksi, joka tavoittaa nuoria aikuisia. Lukijoista suurin osa asuu yhden ja kahden hengen talouksissa Suomen suu- rimmissa kaupungeissa. Lukijoita kiinnostaa musiikin lisäksi myös elokuvat, vaatteet ja elektroniikka. Mediakortista käy ilmi myös, että lukijoista 73 prosenttia on miehiä ja 27 prosenttia naisia. Tilaajien ikäjakauma on tasaisesti kahdestakymmenestä kolmeen- kymmeneenlajaan ikävuoteen.

Olen itse tilannut Rumbaa vuodesta 2007 ja koen vastaavani hyvin lukijakuvausta. Kos- ka kuulun itse lukijakuntaan, lehdessä työskentely oli helpompaa, sillä pystyin testaa- maan juttuja hyvin itselläni. Ajattelin myös, että keskivertolukija tietää artistista saman verran kuin minä, eli itselleni uusi tieto oli sitä myös suurimmalle osalle lukijoista. Tä- mä helpotti kysymysten tekoa. Jos kysymys oli omasta mielestäni hyvin muotoiltu ja napakka, ajattelin sen toimivan myös lukijoille.

Lasse Rantanen (2007, 74) korostaa, että lukija on aina yksittäinen henkilö. Journalistin on vaarallista ajatella kohderyhmää, sillä lukijan muistaminen lehteä tehtäessä on helppompaa, jos mielessä on elävä henkilö. Toimittaja voi käyttää kohderyhmänä myös itseään, ainakin omalla kohdallani se toimi. Rantanen (2007, 81) toteaa myös, että lehden tekemisestä innostuu, jos se on sellainen, jota itse lukisi mielellään. Todennäköisesti innostus välittyy myös lukijoille. Lapsen suusta -palstan toimittamista ajatellen uskon, että jos toimittajalla on itsellä hauskaa haastattelua tehdessään, se välittyy myös lukijoille.

Lapsen suusta -palstan tärkein tehtävä on Rumban avustajan, Heini Strandin (2009), mukaan lukijoiden hauskuuttaminen. Hänen mielestään humoristinen haastattelu tuo esille uusia puolia jo kuluneistakin artisteista. Päätoimittaja Viljami Puustinen (2009) näkee myös palstan tehtävän täysin viihteellisenä. Lapsen suusta keventää lehden yrmää ja tosikkomaista sisältöä. Rumba on täynnä henkilöhaastatteluja, samoin kuin muut musiikkialan julkaisut. Suomen kokoisessa maassa artistien määrä on vähäinen, joten samat naamat pyörivät lehtien sivuilla vuodesta toiseen. On siis tärkeä löytää haastatteluihin jokin uusi näkökulma. Lapsen suusta -palstaa lukevat myös musiikin suurkuluttajat, jotka jättäisivät esimerkiksi A. W. Yrjänän haastattelun normaalisti lukematta, koska mies esiintyy usein julkisuudessa. Kun pitää toimittaessa mielessä, mitä uutta lukija haluaa haastateltavasta tietää, onnistuu varmasti kiinnittämään lukijan huomion.

Yleisönosasto lukijakirjeineen on perinteisesti ollut kanava, jonka kautta lukijoiden näkemykset ja palaute ovat tulleet lehteen. Uusi tekniikka on tuonut uudet viestikanavat: Sähköpostit, tekstiviestit, nettikyselyt, nettikeskustelut ja uusimpana blogien keskustelupalstat. Suurin osa lukijan äänestä on nyt verkossa. Lukijoiden osallistuminen lehden sisältöön on noussut uudelle tasolle. (Pulkinen 2009, 109.) Myös Rumbassa tehdään lukijatutkimuksia vuosittain, jotta saadaan selville, miten lehti palvelee heitä. Lisäksi netin kautta voi lähettää palautetta jutuista.

Lapsen suusta -palstasta saatu lukijapalaute on jakautunut yleensä kahteen ääripäähän. Hyvät tyypit tykkäävät lukea ja löpistä hölmöjä. Jotkut tosikot taas ovat vältelleet palstaa. (Puustinen 2009.) Ilmeisesti positiivista palautetta on negatiivista enemmän, sillä palstan jatko näyttää lupaavalta. Lapsen suusta -palstaa on tarkoitus jatkaa. Paluu type-

rämpiin kysymyksiin voisi piristää, samoin lapsellisempi ote. Lapset uskaltavat olla törkeitä ja suorita, teini tietää taustoja ja miettii liikaa.(Puustinen 2009.)

3.2 Palstan rakenne ja tarkoitus

Aikakauslehden lukemisessa on havaittavissa kolme tasoa, joista jokainen vaikuttaa visuaaliseen suunnitteluun. Ensimmäinen taso on kansi, jonka aikana lukija silmäilee lähinnä visuaalisia ärsykeitä ja punnitsee lehden kiinnostavuutta. Toisella, selailutasolla, lukija silmäilee sivuja päättääkseen, kannattaako lehteä lukea ajatuksen kanssa. Selailun pitää paljastaa lukijalle lehden rakenne, eli mistä kohtaa lehteä asiat löytyvät. Jos lehti on lukijalle ennestään tuttu, hän osaa etsiä vakiopalstoja oikeista paikoista ja löytää helposti myös yllätyksiä tarjoavat lehden kohokohdat. Kolmas taso on lukeminen. Tällöin lukija kiinnostuu lehdestä. Kahdessa ensimmäisessä tasossa tekstin ja kuvien muotoilulla ja sijoittelulla pyritään auttamaan lukijaa päätöksenteossa. (Rantanen 2007, 69.)

Selkeys toteutuu lehdessä, jos tekstin sisältö hahmottuu visuaalisuuden avulla. Samanlaisten palstojen logojen pitää olla muotosukulaisia keskenään, haastattelun pitää näyttää haastattelulta. Mitä enemmän lehdessä on sävyeroja asioiden välillä, sitä helpompi on kiinnittää lukijan huomio. Kontrasteja eli vastakohtia kannattaa hakea esimerkiksi palstan koon, fontin värin, palstan muodon, sommittelun tai valokuvan kautta. (Rantanen 2007, 76.)

Tutkin opinnäytetyötäni varten Lapsen suusta -palstoja aina ensimmäisestä palstasta vuoden 2009 viimeiseen. Huomasin, että palsta on taitettu Rumbassa lehden viimeiselle kokonaiselle aukeamalle. Lisäksi palstan ulkoasu on pysynyt koko ajan samana, vaikka muut lehden palstat ovat kokeneet muodonmuutoksia. Tällä varmasti pyritään palvelemaan vakituista lukijaa, joka tunnistaa palstan heti lehden avattuaan. Lapsen suusta on lehden parittomalla sivulla, johon lukijan silmä yleensä osuu helpommin lehteä selatesa. Lehden viimeiset sivut ovat yleensä sellaiset, joihin myös lehteä selaavat kiinnittävät huomiota. Itse lukijana käytän aina ensin aikaa lehden selaamiseen ja luen myös ensin kiinnostavimman näköiset jutut. Lauri Kotilaisen (2003, 18) mukaan monet myös lukevat lehteä lopusta alkuun, joten lehden viihdyttävimpien osioiden taitto viimeisille sivuille palvelee heitä.

Palstan taitossa käytetään paljon kirkkaita värejä sekä tunnistettavia lähikuvia artisteista, joita on haastateltu. Tällä pyritään pysäyttämään lukijan katse juuri kyseiselle palstalle. Myös kysymykset ja vastaukset alkavat värikkäillä kirjaimilla, joka erottaa juttutyypin perinteisestä haastattelusta. Artistin tunnistaminen auttaa lukijaa kiinnostumaan haastattelusta helpommin, varsinkin jos palstan funktio on tuttu. Lukija siis kiinnostuu siitä, mitä tuolta artistilta on kysytty ja miten hän on vastannut.

Muun lehden sisällöstä palstan erottaa ylänurkkaan painettu kuva lapsesta. Tämä on musiikkilehdessä niin yllättävä tekijä, että katse pysähtyy sen kohdalle. Lukijan huomion kiinnittämiseksi palstan alapuolelle taitetaan sarjakuva, jossa myös käytetään kirkkaita värejä. Tilaajaa ja lehden tuntevaa lukijaa auttaa, että palsta näyttää aina samalta ja löytyy samasta paikasta. Irtonumeron ostaja taas saattaa sivuuttaa pidemmältä näyttävät, mutta merkkimäärällisesti lyhyet jutut ja lukea kevyesti taitetun Lapsen suusta mieluummin.

Vaikka Lapsen suusta -palsta näyttää kevyeltä, sen toimittamiseen kuluu paljon aikaa sekä haastattelun valmisteluun että sen työstämiseen lopulliseen muotoonsa. Seuraavassa luvussa tuon esille, mitä haastatteluja tehdessä tulee ottaa huomioon. Pyrin myös vertailemaan haastattelun tekemisen yleisten ohjeiden toimivuutta Lapsen suusta -palstalla.

4 LEHTIHAASTATTELUN TEKEMINEN

Haastattelu on toimittajan keskeisin tiedonhankintatapa, koska sen avulla on mahdollista saada ajanmukaista tietoa suoraan asiantuntijalta (Huovila 2005, 79–80). Lauri Kotilainen (2003, 139) kirjoittaa, että haastattelu on kirjoittajalle vaativin, mutta myös antoisin tiedonhankinnan tapa. Hyvä haastattelija palkitaan hiljaisella, salaisella, ainutkertaisella tiedolla, jota kukaan ei saa mistään muualta.

Toimittajat ovat varsin etuoikeutettuja. Harvalla ammattiryhmällä on mahdollisuus kysyä lähes mitä tahansa, lähes keneltä tahansa. Lapsen suusta -palstalle valikoituvat maamme musiikkikentästä mielenkiintoisimmat artistit ja koko palstan tarkoitus on paljastaa heistä lukijoille uusia puolia. Haastattelun teko eroaa perinteisestä uutishaastattelusta monin tavoin. Tässä kappaleessa tuon esille haastatteluprosessin eri vaiheet ja menetelmät sekä sen, miten hyvin teoria kohtaa käytännön tarkasteltavana olevalla palstalla.

4.1 Haastattelumenetelmät

Kaikkiin haastatteluihin pätevät samat käyttäytymisen perussäännöt. Aino Suholan, Seppo Turusen ja Markku Variksen (2005, 70) kirjassa pidetään tärkeänä toimittajan esiintymistä sekä haastattelua sovittaessa että itse haastattelutilanteessa. Haastattelun pelisääntöihin kuuluu, että toimittaja kertoo, kuka hän on ja mitä välinettä hän edustaa. Lisäksi pitää mainita, millaiseen juttukokonaisuuteen haastattelua ollaan käyttämässä.

Tapani Huovilan (2005, 79) mukaan haastattelut voidaan tehdä joko kasvokkain, puhelimitse tai kirjallisesti, yleensä sähköpostilla. Rumban toimituksessa yleisimmin on käytössä puhelinhaastattelu, mutta myös henkilökohtaisia tapaamisia ja sähköpostikirjeenvaihtoa käytetään. Omat kokemukseni toimitustyöstä jäivät pitkälti puhelinhaastattelujen tekemiseen.

Aikakauslehtiin kirjoitetaan paljon henkilökuvia kiinnostavista ihmisistä. Tällaisia juttuja kirjoittavan toimittajan on kyettävä tekemään havaintoja haastateltavastaan sekä haastattelutilanteesta. Havaintojen tekemisen vaateessaan henkilöhaastattelu edellyttää toi-

mittajalta erityistä ihmisten lukutaitoa. Henkilöprofiilin tekemisessä haastateltavan ja haastattelijan kohtaaminen on koko ajan korostuneesti läsnä: Kyse on todellisesta vuorovaikutuksesta ja keskustelusta. (Suhola & Turunen & Varis 2005, 72).

Kasvokkain tehdyssä haastattelussa haastateltava ottaa usein toimittajan ja haastattelutilanteen vakavammin, kuin puhelimitse tai sähköpostilla. Lisäksi kasvokkain tapaaminen on paras tapa saada haastateltava yhteistyökykyiseksi. Huonoina puolina voidaan pitää sitä, että tapaamiseen tuhrautuu usein runsaasti aikaa ja haastattelutilanne on altis häiriöille, kuten puheluille ja muille ihmisille. (Lintula & Valkama 2009, 184–185.)

Puhelinhaastattelua tehdessä normaalin keskustelun säännöt eivät enää päde, sillä haastateltavan kehonkieltä ei pysty tulkitsemaan. Kommunikaatio vaatii paljon enemmän tarkkuutta ja kuuntelemisen jaloa taitoa. Toimittajan on puhelinhaastattelutilanteessa kyettävä arvioimaan keskustelukumppanin äänenpainoja ja nyansseja. Tämä taas lisää vaaraa tulla ymmärretyksi väärin. (Wheeler 2005, 69.)

Erityisesti Lapsen suusta -haastatteluissa tällainen vaara on suuri. Osa kysymyksistä on luonteeltaan henkilökohtaisia, vaikka ne on muotoiltu hauskoiksi. Jos haastattelun osapuolet eivät näe toisiaan, eivätkä osaa tulkita äänenpainoja, väärinymmärryksiä tapahtuu puolin ja toisin. Sekä Heini Strand (2009) että minä valmistelimme haastateltavan ennakkoon kertomalla palstan luonteesta. Tämän ansiosta haastateltava osaa suhtautua kysymyksiin oikealla tavalla jo alusta asti ja ottaa kysymykset oikealla tavalla.

Tein itse haastattelut niin, että kirjoitin samalla vastauksia ylös. Puhelimessa kirjoitustauko kuulostaa oudolta, koska haastateltava ei näe, mitä toimittaja tekee. Itse mainitsin melkein kaikille, että kirjoitan samaan aikaan ja siitä johtuvat mahdolliset tauot keskustelussa. Tällaisessa työskentelytavassa suurin ongelma tuli eteen, kun haastateltava vastasi pitkästi. Lapsen suusta -palstalle on tärkeä saada vastaus lähes sellaisenaan, joten ne pitää kirjoittaa lähes reaaliajassa. Samalla pitäisi kuitenkin kuunnella haastateltavaa.

Rumban toimituksessa ei ollut käytettävissä välineitä puhelinhaastattelun tallentamiseen, joten samanaikainen kirjoittaminen oli ainoa työskentelytapa. Uskon, että palstan hauskuus kärsi hieman, kun en saanut vastauksia talteen juuri sellaisina. Varsinkin pitkissä vastauksissa olisin voinut pyytää haastateltavaa odottamaan vastauksen kanssa,

että saan kirjoitettua sen ylös. Itsestäni se kuitenkin tuntuisi vastaavassa tilanteessa epäkohteliaalta, joten päädyin kirjoittamaan muistiin lähinnä yksittäisiä sanoja lauseista. Onneksi kirjoitin haastattelut puhtaaksi heti niiden tekemisen jälkeen, joten vastaukset olivat muistissa.

Wheeler (2005, 69) tuo esille selkeyden puhelinhaastattelujen kantavana voimana. On tärkeä esitellä itsensä ja asiansa sekä varmistaa, kenen kanssa on tekemisissä. Myös soittoaikajankohdalla on haastattelun onnistumisen kannalta tärkeä rooli. Yleensä ihmiset eivät vastaile puhelimiin mielellään aikaisin aamulla tai myöhään illalla. Ammattitaitoinen toimittaja kysyy puhelun alussa, onko soittoaikakohta sopiva haastattelun tekemiseen ja sopii paremman aikajohdan, mikäli haastateltava on niin sanotusti pahassa paikassa.

Lapsen suusta -palstalle tein lähes kaikki haastattelut puhelimitse yhtä lukuun ottamatta, suurin osa haastateltavista asui toisella paikkakunnalla tai ulkomailla, joten puhelinhaastattelu oli vaihtoehtoista paras. 3000 merkin jutun haastattelu vie aikaa parikymmentä minuuttia eikä matkustaminen esimerkiksi toiselle paikkakunnalle maksa vaivaa. Yhden haastattelun tein helsinkiläisen artistin kanssa, mutta häntäkin jututin puhelimesta. Tähän syynä oli kiireinen aikataulu ja hänelle parhaiten sopi kysymyksiin vastaaminen puhelimitse.

Kaikista vaikein ja etäisin haastattelumenetelmä on kirjallinen haastattelu, joka nykyisin tehdään yleensä sähköpostilla tai faksilla. Sähköposti on nopea tapa saada yhteys henkilöön, joka on toisella puolella maapalloa. Samalla haastattelusta katoaa kaikki inhimillisen kanssakäynnin rippeet. Vastausten tulkintaperusteeksi ei ole minkäänlaista reaktiota. Itse asiassa koskaan ei voi olla edes varma, onko sähköpostin lähettäjä se, joka väittää olevansa. (Wheeler 2005, 69).

Musiikkilehdissä tehdään paljon haastatteluja ulkomaisten artistien kanssa. Suurin osa niistä tehdään sähköpostilla kiertueiden lomassa. Tein itse yhden Lapsen suusta -haastattelun sähköpostilla kiireisen A.W. Yrjänän (liite 1) kanssa ja huomasin kyllä haastattelun puutteet. Kyseisen artistin vahvuus on tapa, millä hän esittää asiansa. Kirjallisesti vastauksista siis puuttuu yksi tärkeä osatekijä, koska äänensävyt eivät välity. Lisäksi lisäkysymysten esittäminen on vaikeampaa, kuin normaalissa kanssakäymisessä.

Hauskoihin vastauksiin ei tule tartuttua samalla tavalla, kun vastaukset vain ovat sähköisessä muodossa. Ei myöskään tiedä, milloin vastaaja lukee sähköpostia eli lisäkysymyksiin saattaa jäädä vastaukset joka tapauksessa saamatta. Haastattelun vastauksista katoaa tietynlainen heittäytyminen, koska vastaaja ei reagoi suoraan kysymykseen vaan saa yön yli miettiä hauskaa ja nasevaa vastausta. Lapsen suusta -palstan tapauksessa reaaliaikainen kommunikointi palvelee toimittajaa ja lukijaa paremmin.

Sähköpostihaastattelun hyvä puoli on, että vastaukset ovat valmiissa muodossaan, josta ne on helppo kääntää lehtijuttua varten. Lisäksi vastauksista on aina kopio, jos toinen osapuoli alkaa perua sanojaan. (Wheeler 2005, 70.) Kyseessä olevan palstan rakenteellisesti sopi sähköpostihaastattelu, sillä kirjeenvaihdon voi sellaisenaan liittää kysymys-vastaus-palstalle.

Lapsen suusta -haastattelun luonne voisi muuttua, jos artistit kohdattaisiin kasvokkain. Toimittajan ja haastateltavan reagointi toisiinsa olisi aidompaa, jos he tapaisivat luonnossa. Lisäksi molempien on helpompi tulkita toisiaan. Toimittajan on helpompi nähdä, osuiko kysymys maaliinsa vai mentiinkö liian pitkälle. Haastateltavalla olisi myös enemmän aikaa pohtia vastauksia, koska hän on varannut aikaa tapaamiseen. Puhelinhaastattelut yleensä tehdään kauppareissun tai lastenhoidon lomassa, joten siihen ei haastateltava ehdi samalla tavalla omistautua. Toisaalta taas 15 lyhyen kysymyksen takia aikaa menisi hukkaan sekä toimittajalta että haastateltavalta. Omien kokemusten kautta totesin puhelinhaastattelun sopivan parhaiten tämäntyylliseen haastatteluun.

Haastattelumenetelmä valikoituu pitkälti juttutyypin ja jutun tyylin mukaan. Lyhyiden faktojen tarkistamiseen ja kevyen haastattelun tekoon voi hyvin käyttää puhelin- tai jopa sähköpostihaastattelua. Jos kuitenkin halutaan päästä haastateltavan kanssa syvemmälle tasolle, haastattelu vaatii kasvokkain kohtaamista. Haastattelumenetelmää tärkeämpi tekijä haastattelun onnistumiselle on oikea haastateltava.

4.2 Miten valita sopiva haastateltava?

Haastateltavan valinta on harkittua ja gallup-haastattelua lukuun ottamatta perusteltua. Perustana on juttuidea, jonka pohjalta etsitään tietoa ja toisaalta mielenkiintoista haasta-

teltavaa. (Huovila 2005, 80.) Rumban kaltaisessa lehdessä mietitään pitkiä aikoja, ketä artisteja nostetaan esille ja mihin palstalle ketäkin haastatellaan. Haastateltavat ovat usein selvillä hyvissä ajoin, jotta yhteydenottoon ja haastattelun tekemiseen jää riittävästi aikaa. Usein on vaarana, ettei haastateltavaan saa yhteyttä, joten hänen tilalleen on löydettävä uusi tarpeeksi ajoissa.

Kun toimittaja on päättänyt, ketä hän haluaa haastatella, hänet täytyy saada suostumaan haastatteluun. Tässä auttaa hyvä maine ja työskentely arvostetulle julkaisulle. Lisäksi täytyy olla sitkeä. Journalismissa ensimmäinen ei, ei välttämättä ole lopullinen ei. (Adams & Hicks 2001, 24–25.) Rumballa on hyvä maine musiikkipiireissä, joten artistit antavat haastatteluja mielellään eikä ketään tarvinnut suostutella Lapsen suusta -palstalle.

Lapsen suusta -palstan tapauksessa oikean haastateltavan valinta on erittäin tärkeää. Palstaa toimittanut Rumban avustaja Heini Strand (2009) pitää haastateltavan tärkeimpinä ominaisuuksina hyvää huumorintajua ja itsetuntoa sekä kykyä nauraa itselleen. Haastattelussa haastateltavan on myös tärkeä pelata samoilla pelisäännöillä toimittajan kanssa, jotta hän ei ota kysymyksiä loukkaavina. Lehden päätoimittajana vuodesta 2006 toiminut Viljami Puustinen (2009) pitää myös huumorintajua tärkeänä valintakriteerinä. Lisäksi hän kertoo haastateltavia valittavan sillä perusteella, että populaarimusiikin tekijöiden joukosta erottuu tapauksia, joille sattuu kummia ja jotka ovat muutenkin kiinnostavia kuin musiikillisesti. Omissa haastatteluissani kriteerit pitivät paikkansa. Esimerkiksi kaksi haastateltavaa julkaisi musiikkiuransa lisäksi kirjoja ja yksi oli tehnyt joululevyn.

Rumban päätoimittaja Viljami Puustinen piti haastateltavien tärkeimpänä valintaperusteena sitä, että henkilöt ovat esiintyneet paljon julkisuudessa. Tämän vuoksi he ovat tottuneet outoihinkin kysymyksiin ja vastaavat niihin rutiinilla. Monilla palstan haastateltavista, kuten A.W. Yrjänällä, on mediassa oma roolinsa, jonka takaa he vastaavat kysymyksiin. Lapsen suusta -palstan haastattelussa pahin tilanne on, että haastateltava menee lukkoon oudoista kysymyksistä, eikä osaa vastata mitään. Tätä yritetään vähentää valitsemalla kokeneita haastateltavia.

Oikean haastateltavan valintaan soveltuu seuraava esimerkkitapaus. Palstalle oli tarkoitus tehdä hollantilaisyhtye Within Temptationin (liite 3) haastattelu ja pyysin levy-

yhtiökontaktin kautta haastatteluun laulajaa. Kun minulle ilmoitettiin haastattelun aika-
taulu, aloin laatimaan kysymyksiä naisvokalistille. Kysymyksiä oli esimerkiksi hame-
kankaiden pituudesta, laulutyylistä ja ulkonäöstä. Haastattelupäivänä puhelinlinjan toi-
sessa päässä olikin yhtyeen miespuolinen kitaristi, joten suurin osa kysymyksistä meni
lennossa uusiksi.

Yllättävässä tilanteessa yritin käyttää niin monta kysymystä alkuperäisestä patteristosta,
kuin pystyin ja keksiä korvaavia niiden tilalle, joita en voinut käyttää. Koska kysymyk-
siä oli lopulta liian vähän, valmis juttu jäi alimittaiseksi. Olen sitä mieltä, ettei palsta
toiminut niin hyvin, kuin se olisi voinut toimia, jos haastattelussa olisi ollut oikea henki-
lö. Laulaja olisi ollut ehkä lapsenmielisempi ja osannut ottaa kysymykset kevyemmin
kuin kitaristi.

4.3 Haastatteluun valmistautuminen

Kun haastattelu on sovittu, toimittajan on hyvä valmistautua haastatteluun etukäteen.
Jos ei valmistaudu, ei voi tietää, mitä kysyä ja jos ei tunne jutun taustoja, ei ymmärrä
vastauksia (Kotilainen 2003, 139). Taustatyön määrä riippuu jutun pituudesta sekä käy-
tettävissä olevan ajan määrästä. Toimittaja ei kuitenkaan koskaan mene haastatteluun
kysyäksään ensimmäiseksi, Mistäs me puhuisimme? Huolellisella valmistautumisella
saadaan myös tekeillä olevasta jutusta mahdollisimman antoisa lukukokemus. (Suhola
ym. 2005, 68–69.)

Sally Adams ja Wynford Hicks (2001, 29) kehottavat toimittajia selaamaan internetiä ja
muuta alan julkaisuja saadakseen lisätietoa haastateltavastaan. Lisäksi kollegojen kanssa
keskustelemalla saa hyviä vinkkejä haastateltavan persoonasta ja esimerkiksi siitä, miten
hän käyttäytyy haastatteluissa. Näin toimittajalla on mahdollista jo etukäteen miettiä
sopiva tapa lähestyä haastateltavaa.

Jos kyseessä on julkisuuden henkilö, on hyvä ajatus jututtaa esimerkiksi faneja ja mana-
gereita, jos aikaa on riittävästi. Tällöin haastateltavasta saa syvemmän ja monipuoli-
semman kuvan. (Adams & Hicks 2001, 29.) Usein lehdissä esiintyvien artistien kohdalla
kannattaa myös lukea aiemmin tehtyjä haastatteluja, jotta tietää, mikä kysymys on lop-

puun kulutettu sekä millä asenteella henkilö haastatteluissa yleensä on. Lapsen suusta -palstan haastateltavaan tutustuminen on helpottunut internetin valtakaudella. Yhdellä klikkauksella löytää helposti niin lapsuuskuvia kuin fanien keskustelupalstojakin. Suurin hyöty tästä on sellaisten artistien kohdalla, joita ei tunne hyvin. Kun netistä löytyy tietoa pilvin pimein, myös sellaisen artistin kysymyksistä saa henkilökohtaisia ja hänelle suunnattuja.

Ennakkotutkimuksen ja haastateltavaan tutustumisen jälkeen toimittajalla on usein selvillä, mistä näkökulmasta hän haluaa haastattelun tehdä. Seuraavaksi pitää päättää, mitä osa-alueita haastattelussa on tarkoitus käsitellä. (Adams & Hicks 2001, 33.) Näiden pohjalta laaditaan haastattelua varten kysymykset. Kysymyspatteristoa ei kannata noudattaa järjestelmällisesti vaan se on enemmänkin muistilista haastattelussa esille otettavista asioista. Jos ennakkotyö on tehty huolellisesti, kysymykset on tehty juuri sille henkilölle, jota on haastattelemassa. (Suhola ym. 2005, 69.)

Lapsen suusta -palstan kysymykset pitää laatia erityisen tarkkaan. Yhden palstan kysymyksen tekoon voi kulua aikaa useita tunteja. Jos jokaiselle artistille tehdään noin kaksikymmentä kysymystä, ulkoisesti kevyen palstan tekemiseen kuluu aikaa useampi päivä. Niiden on oltava hauskoja ja ennen kaikkea ne pitää muotoilla niin, että niihin voi vastata hauskasti. (Strand 2009.) Tämä vaatii sen, että kysymysten laatija tuntee haastateltavansa huumorintajun ja varsinkin sen rajat.

Huomasin, että kysymykset pitää muotoilla myös niin, ettei niihin voi vastata vain yhdellä sanalla. Opin tämän tehdessäni viimeistä haastatteluani (liite 5), jossa haastateltava vastasi juuri näin. Olin käyttänyt kysymyksissä paljon valintaa kahden asian välillä. Esimerkiksi kysymystä kumpi on parempaa lanttu- vai porkkanalaatikko. Oletin, että haastateltava myös perustelee valintansa, mutta näin ei käynyt. En myöskään huomannut vaatia perusteita haastattelutilanteessa. Seuraavaa haastattelua tehdessä olisin ollut jälleen viisaampi.

Haastattelun pituuteen vaikuttaa olennaisesti myös kysymysten määrä. Jos haastateltava vastaa lyhyesti, kuten liitteissä 2, 3 ja 5, kysymyksiä pitää olla paljon enemmän kuin pitkästi vastaaville haastateltaville. Itse jouduin kolmessa haastattelussa viidestä käyttämään kaikki kysymykset valmiiseen juttuun ja vain kahdessa niitä oli vara jättää pois.

Heini Strandin (2009) mukaan on hyvä, jos toimittaja pystyy keskittymään kysymyksissä hauskoihin yksityiskohtiin esimerkiksi haastateltavan nimessä, kavereissa, harrastuksissa, tai ulkonäössä. Näitä kysymyksiä varten on hyvä lukea aikaisempia haastatteluja, jotta tietää, millä tavalla henkilö suhtautuu esimerkiksi ulkonäkönsä. Haastavinta kysymysten teossa on kuitenkin miettiä, meneekö joku kysymys liian henkilökohtaiseksi, sillä tarkoituksena ei ole loukata ketään. (Strand 2009.) Palstalle päätyvät artistit valitaan sillä perusteella, että heihin liittyy jokin hauska yksityiskohta. Tämä tekee kysymysten laatimisen helpommaksi. Lisäksi yhdestä aihepiiristä saa monta kysymystä.

A.W. Yrjänän (liite 1) ja Tommi Liimatan (liite 4) haastattelun valmistelussa auttoi, että tiesin haastateltavani etukäteen. Olen nähnyt heidän haastattelujaan televisiossa ja lue-
nut niitä muista lehdistä, joten tiesin, että miehet suhtautuvat yleensä kysymyksiin huumorilla. Tällaisten kokoneiden haastateltavien kanssa kysymyksissä uskaltaa mennä askeleen röyhkeämpään suuntaan. Sen vuoksi uskalsin kysyä, esimerkiksi ”Kumpi vanhenemisessä on ikävämpää lihominen vai kaljuuntuminen?” tai ”Olitko koulussa usein ilman liimaa askartelutunnilla?” viitaten sukunimeen Liimatta.

Ennen kuin pääsin tekemään kysymyksiä, käytin yhden tai jopa kaksi työpäivän etsiäkseni kiinnostavia yksityiskohtia niitä varten. Lähes kaikkiin haastatteluihini selvitin esimerkiksi yhtyeen jäsenten kotikaupungit, mitä jäsenet ovat tehneet ennen musiikkiuraa sekä muut julkaisut, jotka liittyvät yhtyeeseen. Joidenkin artistien kohdalla aikaa kului enemmän, koska tietoa oli vaikeampi löytää. Näissä tapauksissa usein myös itse keksimiäni kysymyksiä oli vähemmän ja suurempi osa tuli päätoimittajalta ja toimitussihteeriltä.

Toimittajan hyvä valmistautuminen on turhaa, jos haastateltava ei ole valmistautunut haastatteluun. Tuon viimeisessä luvussa esiin omalle kohdalleni sattuneita tapauksia, joissa palsta tai sen tyyli ei ollut haastateltaville tuttu. Kysymykset tulivat tuolloin yllätyksinä eikä haastateltava osannut reagoida niihin oikealla tavalla. Tällaisilta tilanteilta ei voi välttyä, vaikka valmistelisi haastateltavan etukäteen, kuten itse tein.

4.4 Haastattelun tekemisen ja toimittamisen haasteet

Heini Strand (2009) pitää Lapsen suusta -palstan toimittamisen suurimpana haasteena toimittajan oikeanlaista asennetta. Hänen mielestään ihmisestä pitää löytyä ennen kaikkea lapsellista ja hieman kieroutunuttakin huumorintajua, jotta saa palstan toimimaan haluamallaan tavalla. Strand mainitsi myös, ettei kielellisestä nokkeluudesta ole haittaa työssä. Tosin hän lisää, ettei itsekään omaa kaikkia näitä ominaisuuksia. Päätoimittaja Viljami Puustinen (2009) tunnustaa myös toimittajan työn vaativuuden. Hänen mukaansa pitää olla hyvä pokka, jotta pystyy tivaamaan typeriä ja noloja asioita isoiltakin tähdiltä.

Lapsen suusta -palstan haastattelu on vuorovaikutustilanteena haastava. Toimittajan pitää osata luoda rento tunnelma, jotta artisti heittää mahdollisimman hauskoja ja oivaltavia vastauksia. Jutun pitää myös luistaa, eikä ole aikaa jäädä takeltelemaan. Parhaimmillaan palsta on melkoista tajunnanvirtaa, jos kysymykset on laadittu hyvin. (Puustinen 2009.) Kokeneella toimittajalla rennon ilmapiirin luominen on helppoa. Itse jännitin ensimmäisiä haastatteluja ja se varmasti vaikutti lopputulokseen, koska en osannut olla niin rento kuin olisi pitänyt. Mitä enemmän haastatteluja tekee sitä paremmin ne alkavat sujua, koska työhön tulee rutiinia.

Oman haasteensa toimittajalle tuo tilanne, jossa artisti ei tunne palstaa. Tällöin on vaarana syntyä väärinkäsityksiä siitä, millainen valmis juttu tulee olemaan. Haastateltava saattaa loukkaantua, kun valmiissa jutussa vastaukset antavat hänestä tietyn kuvan. Monesti jouduin myös muuntelemaan vastauksia saadakseni ne toimimaan palstalla paremmin. Artisti voi loukkaantua myös siitä, että lausejärjestyksestä on muutettu, tai juttuun on lisätty esimerkiksi lausahduksia, jotka eivät kuulu vastaukseen. Esimerkiksi yhteen juttuun (liite 4) liitin haastateltavan pohdinnan siitä, oliko hän voittanut kilpailusta mitään. Tällaisten päätymistä juttuun artistit eivät usein odota.

Haastateltavalle pitää tehdä haastattelun alussa selväksi, millaisesta palstasta on kyse. Lisäksi juttu on hyvä lähettää luettavaksi, jos haastateltava sitä vaatii. Omista haastateltavistani yksi halusi jutun itselleen, tosin vasta sen julkaisun jälkeen. Palautetta siitä ei kantautunut minulle asti. Heini Strand (2009) ei myöskään ole kuullut suoraa palautetta kuin harvoin. Ja niillä kerroilla, kun haastateltava on halunnut lukea jutun, sitä on pidet-

ty hauskana. Palstalle päätyneet haastateltavat osaavat ottaa sen huumorilla, kun taas tosikot välttelevät palstaa (Puustinen 2009).

Suuri haaste on myös tilanne, jossa haastateltavaa ei saada kiinni tai hän kieltäytyy haastattelusta. Itselleni ei ehtinyt tulla vastaan tilannetta, jossa haastattelu ei olisi onnistunut tai palstaa ei olisi saanut kasaan. Kysyin asiasta myös Heini Strandilta (2009). Hän kertoi, että Lapsen suusta on aina onnistunut alkuperäisillä haastateltavilla. Sitä edeltänyt Eka kerta- palsta tosin meni pari kertaa uusiksi, koska haastateltava koki kysymyksen asettelun liian tungetteleväksi. Jos haastattelu epäonnistuu, pitää vain etsiä uusi haastateltava. Se ei tuota ongelmia, jos on liikkeellä tarpeeksi ajoissa.

5 OMAN TYÖN ANALYSOINTIA

Sen lisäksi, että toimitin Lapsen suusta -palstaa viiteen numeroon, tutkin opinnäytetyötäni varten aiemmissa numeroissa ilmestyneet palstat. Koska Lapsen suusta -palsta on vielä nuori, tutkin kaikki palstat vuoden 2008 alusta vuoden 2009 loppuun. Tässä luvussa kartoitan havaintojani sen rakenteesta, mahdollisista muutoksista sekä artisteista, jotka sinne ovat päätyneet.

Kerron myös tarkemmin omista työskentelytavoistani palstan suhteen, siihen hyödynnän harjoittelun ajalta pitämäni päiväkirjaa. Vertailen journalistista prosessia oikean haastattelun ja tällaisen kevyemmän haastattelun välillä. Luvun lopussa erittelen vielä kehittämisideoita, joita omat kokemukset ja haastattelut ovat tuoneet mieleen.

5.1 Palstan tutkimuksen tulokset

Lapsen suusta on ilmestynyt yhteensä 39 kertaa vuoden 2009 loppuun mennessä. Haastateltavia on ollut sekä ulkomaisia että kotimaisia. Kuitenkin suomalaisten artistien määrä on 34 ja ulkomaisia artisteja palstalla on vain viisi. Heini Strand (2009) otti esille sen, että palstan idea on vaikea selittää englanniksi. Omasta mielestäni myös kysymysten teko englanniksi on vaikeaa, koska niitä ei saa vieraalla kielellä toimimaan yhtä hyvin kuin suomeksi. Oma haasteensa on myös kääntää vastaukset toimivasti englannista suomeen. Palstalle haastatellaan myös artisteja, jotka ovat ennestään tunnettuja. (Puustinen 2009). Tämä laskee ulkomaisten artistien määrää, koska Rumban nostamista artisteista suurin osa on nousevia ulkomaisia kykyjä. Ulkomaisista artisteista mukaan ovat päässeet sellaiset, joiden huumorintajun tiedetään riittävän kysymyksiin. He ovat kaikki tottuneet tekemään haastatteluja ja hoitavat yleensä yhtyeidensä promootiot.

Miesten ja naisten suhde Lapsen suusta -palstalla jakautuu myös epätasaisesti. Naisia haastateltavista on ollut vain 9. Syynä on yksinkertaisesti se, että Suomessa naisartistien määrä on miehiin verrattuna edelleen pieni. Kaikki naisartistit eivät myöskään täytä haastateltavalta vaadittavia kriteereitä ja usein heidän huumorintajunsa ei uskota riittävän. Palstalle valikoituneet naiset ovat kaikki laulajia ja heistä peräti kolme on tullut

tutuksi Idols -laulukilpailusta. Luulen, että sen kautta he ovat tottuneet kaikenlaiseen julkisuuteen ja siksi heidät on uskallettu ottaa kyseiselle palstalle.

Yleisesti palstalla laulajien osuus on suurempi, kuin muita instrumentteja soittavien. Laskin vertailussani laulajiin myös rap -artistit. Muita kuin laulajia on haastateltu vain neljä kertaa. Yksi sattui omalle kohdalleni, jolloin haastattelussa oli kitaristi. Jos haastattelussa on yhtyeen muu jäsen kuin laulaja, syynä on se, että nämä jäsenet huolehtivat yhtyeen promootiosta. Esimerkkinä numerossa 23–24/08 haastateltu Jussi 69, joka on yhtyeensä The 69 Eyesin rumpali, mutta samalla yhtyeen tunnetuin jäsen.

Koska haastateltavan pitää olla sanavalmis, laulaja tai rap-artisti on paras valinta, koska he ovat työkseen tekemisissä sanojen ja kirjoittamisen kanssa. Suurin osa artisteista kirjoittaa myös itse omat kappaleensa, joten he osaavat käyttää sanoja luovemmin ja pukea ajatuksensa hieman erilaiseen muotoon, kuin sellaiset muusikot, jotka eivät tee tekstejä. Osa palstalle valikoituneista artisteista on kirjoittanut myös kirjoja tai ollut tekemisissä muunlaisen kirjoittamisen kanssa, joten heillä on sana vielä paremmin hallussa kuin monella muulla.

Palstan rakenne on ollut ensimmäisestä numerosta asti samanlainen. Myös kysymykset ovat olleet samantyyllisiä ensimmäisestä palstasta lähtien. Kysymykset ovat muuntuneen ”aikuismaisemmiksi” siitä, millaisia ne alun perin olivat. Nyt ollaan enemmän tiedostavan teini-ikäisen tasolla. (Puustinen 2009.) Itse en palstoja vertaillessani huomannut radikaalia muutosta kysymysten tyyllissä. Mutta tiedostavammalla tyyllillä Viljami Puustinen (2009) tarkoittaa ehkä sitä, että taustatyö on lisääntynyt ja kysymykset vaativat enemmän tulkintaa kuin alun perin.

5.2 Oma toimitustyö käytännössä

Pidin koko työharjoittelun ajalta päiväkirjaa, jonka avulla käyn läpi, mitä tuntemuksia palstan toimittaminen herätti, sekä miten selviydyin eri työvaiheista. Toimintatutkimuksella on kaksoisluonne: toisaalta tarkoitus on tuoda esille uutta tietoa toiminnasta ja toisaalta kehittää sitä. Eräs toimintatutkimuksen keskeinen piirre on, että ihminen näkee oman toimintansa ja ajattelunsa uudesta näkökulmasta. Hän pyrkii ymmärtämään, miksi

toimii niin kuin toimii tai ajattelee, kuten ajattelee. (Heikkinen & Huttunen & Moilanen 1999, 33–36.) Toimintatutkimuksen metodeita käyttämällä pyrin analysoimaan omaa työtäni sekä sitä, miten olisin voinut muuttaa sitä.

Ensimmäiselle Lapsen suusta -palstalleni haastattelin A.W. Yrjänää. Se oli ainoa juttu, jonka kanssa minulla tuli kiire. Aloitin jutun työstämisen liian myöhään, koska olin vasta aloittanut harjoittelun ja minulla oli monta muuta juttua työn alla samaan aikaan. Kirjoitin oppimispäiväkirjassa, että minulla oli ongelmia saada hänen yhteystietojaan, koska en saanut yhteyttä kirjan kustantajan tiedottajaan. Kun yhteystiedot lopulta löytyivät, oli deadlineen aikaa pari päivää. Tähän haastatteluun sain valmiit kysymykset toimitussihteeriltä, kun selvisi, miten kiire haastattelun kanssa tuli. Tämä nopeutti tietysti ratkaisevasti työprosessia, koska minulle jäi pelkkä haastattelun tekeminen. Ensimmäisen palstan kanssa opin, että kannattaa hoitaa haastattelupyynnöt ensimmäisten joukossa, sillä artisteihin voi olla vaikea saada yhteyttä.

Kirjoitin luvussa neljä sähköpostihaastattelun hyvistä ja huonoista puolista. Yrjänän kanssa haastattelu sujui ihan hyvin, koska hän ymmärsi, miksi kysymykset on laadittu tietyllä tavalla. Hän osaa myös muotoilla vastauksensa kirjallisesti sujuviksi, joka ei kaikilta ihmisiltä onnistu. Vastaukset olivat sellaisinaan käytettävissä palstalle, joten sen toimittaminen oli nopea prosessi. Tietysti haastattelu jäi etäisemmäksi kuin muiden haastateltavieni kanssa, koska emme olleet konkreettisesti tekemisissä keskenämme.

Tein seuraavana Lapsen suusta -haastattelun, joka julkaistiin vasta omista palstoistani kolmantena. Kyseessä oli hollantilainen Within Temptation, jossa sattui luvussa neljä mainitsemani sekaannus haastateltavan kanssa. Tämä oli ensimmäinen haastattelu, johon sain tehdä kysymykset itse. Haasteellisinta kysymysten laatimisessa oli niiden kääntäminen englanniksi niin, että ne toimivat. Haastateltavan vaihtumisen myötä opin kantapään kautta sen huonot puolet, koska puolet kysymyksistä ei toiminut yhtään. Harjoittelupäiväkirjassani kirjoitan, ettei haastattelun jälkeen ei ollut varmuutta, tuleeko se edes lopulliselle palstalle. Levy-yhtiön kontaktien kautta sovituiissa haastatteluissa on suurena vaarana, että sattuu informaatiokatkoksia. Niiden seurauksena haastateltava vaihtuu tai pahimmassa tapauksessa sitä ei edes ole.

Kolmas haastattelu (liite 2), jonka tein oli suomalaisen Beats and Styles yhtyeen eli käytännössä muusikko Jaakko Mannisen kanssa. Olin saanut hänestä puheliaan ja hauskan kuva, mutta haastattelussa hän oli vaitonainen. Kirjoitin päiväkirjaan, että hän vastaili kysymyksiin lyhyesti uimahallin parkkipaikalta. Tämä haastateltava ei osannut reagoida kysymyksiin oikealla tavalla, sillä hän ei tuntenut palstaa etukäteen. Kysymykset olivat varmasti erilaisia, kuin mihin hän oli tottunut lehtihaastatteluissa. Yritin haastattelun alussa selittää, mikä haastattelun idea on, mutta silti vastaukset jäivät hieman vaisuksi.

Haastattelun onnistuminen olisi todennäköisesti vaatinut haastateltavan alkulämmittelyä, mutta palstan teko oli vielä itselleni niin uutta, ettei se tullut mieleen tuossa tilanteessa. Kysymysten järjestystä olisi voinut myös miettiä tarkemmin ja lähteä helpoilla kysymyksillä. Tähän haastatteluun en tehnyt kysymyksiä itse, vaan ne tulivat päätoimittajalta. En sen vuoksi kyseenalaistanut niiden järjestystä tai sopivuutta haastateltavalle vaan kysyin ne sellaisenaan. Kysymyksiä oli myös liian vähän ja jouduin käyttämään kaikki kysymykset vastauksineen. Kolmas seikka, jolla haastattelu olisi voinut onnistua paremmin, on haastateltavan informoiminen etukäteen. Ehkä haastateltavalle olisi voinut jo haastattelua sopiessa mainita, millaisesta palstasta on kyse, jotta hän olisi tiennyt haastattelutilanteesta, mitä on luvassa. Tämäkään ei tullut aloittelevan haastattelijan mieleen.

Seuraavaan lehteen tuli loppujen lopuksi Within Temptationin (liite 3) haastattelu. Sen tekemisestä oli kuitenkin kulunut aikaa useampi viikko, joten haastattelun toimittaminen oli haasteellista. Koska olin tehnyt samalla muistiinpanoja, oli vaikea muistaa, mitä muuta haastateltava oli puhunut. Jutut pitäisi kirjoittaa mahdollisimman pian haastattelun tekemisen jälkeen. Puolustukseksi voin kuitenkin sanoa, etten tiennyt tullaanko haastattelua käyttämään. Valmiista palstasta huomaa, ettei haastattelu onnistunut, eikä se ole mielestäni erityisen hauska. Olisin mieluummin tehnyt kokonaan uuden haastattelun, kuten päätoimittaja alun perin mietti, mutta lopulta juttu kelpuutettiin lehteen.

Neljänteen lehteeni tein parhaan Lapsen suusta -juttuni (liite 4). Haastattelussa oli Absoluuttisen Nollapisteen laulaja ja kirjailija Tommi Liimatta. Hän oli ensimmäinen, joka tiesi palstan etukäteen. Tästä oli suuri hyöty, sillä hän tiesi millaisia kysymyksiä oli tulossa. Haastateltava myös vastasi huumorilla sekä kyseisen palstan kysymyksiin että kysymyksiini muutoinkin. Tommin haastattelun toimittaminen oli helppoa, sillä kysy-

myksiä oli karsittavaksi asti. Mielestäni sain tästä palstasta viihdyttävän ja opin, millainen palsta parhaimmillaan on, jos kaikki sujuu nappiin. Lopputulos on hyvä, jos kysymykset on laadittu hyvin, haastateltava ottaa ne oikealla tavalla ja haastattelun ilmapiiri on rento. Hän oli myös varannut kunnolla aikaa haastatteluun, joten vastaukset olivat pohdiskeluvia.

Viimeisen haastattelun (liite 5) tein joululevyn julkaisseen Ajattaran laulajan, Pasi Koskisen, kanssa. Jännitin haastattelua etukäteen, sillä olin lukenut hänen tekemiään haastatteluja, joissa hän vastaili jopa vihamielisesti kysymyksiin. Puhelimeen kuitenkin vastasi erittäin miellyttävä haastateltava. Haastattelu meni hyvin, mutta haastateltava vastasi kaikkiin kysymyksiin enintään muutamalla sanalla. Vaikka palsta jäi tällä kertaa lyhyeksi, se toimi silti hyvin, koska vastaukset olivat yllättäviä ja hauskoja. Tässä haastattelussa oli tietynlaista tajunnanvirtaa, jolloin haastateltava ei pohdi vastauksiaan liikaa.

Kaksi viimeistä haastattelua sujuivat hyvin, koska työhön alkoi tulla rutiinia. Opin alussa tekemistäni virheistä ottamaan huomioon erilaisia asioita niin aikataulutuksessa, haastattelun sopimisessa sekä kysymysten laatimisessa. Kehityin mielestäni myös haastattelijana, koska alussa jännitin artistien persoonaa aika paljon, mutta viimeisissä haastatteluissa opin jättämään sen taka-alalle ja keskittymään haastattelemiseen. Jos olisin toimittanut palstoja lisää, olisin varmasti oppinut hallitsemaan haastattelutilanteet vieläkin paremmin ja saamaan palstoista viihdyttävämpiä. Se oikeanlainen asenne löytyisi myös ajan kanssa.

5.3. Kehitysideoita palstalle

Lapsen suusta -palstan kaltaista, viihdyttävää, juttutyyppeä on Rumbassa kokeiltu koko sen ilmestymisen ajan. Nykyisessä muodossaan se on kehittynyt monen sitä edeltäneen palstan yhdistelmäksi ja on löytänyt toimivimman muotonsa. Lehden pitää kuitenkin ajoittain uudistua, joten myös Lapsen suusta -palstaa sekä työprosessia pitää tulevaisuudessa kehittää.

Rumban päätoimittaja Viljami Puustinen (2009) löysi yhden suuren kehittämistarpeen. Hänen mielestään palstaa voisi viedä lapsellisempaan suuntaan ja palata typerämpiin

kysymyksiin. Hänen mukaansa lapset uskaltavat olla törkeitä ja suorita, mutta tällä hetkellä palstan kysymykset tekee teini, joka tietää taustoja ja miettii liikaa. Olen osittain samaa mieltä. Ainakin palsta olisi viihdyttävämpi, jos kysymykset olisi laadittu enemmän kyselyikäisen lapsen mukaan. Kysymyksiin voi myös vastata yllättävämminkin, jolloin haastateltavan ei tarvitse analysoida kysymyksiä yhtä paljon kuin nyt.

Omasta mielestäni nykyinen palsta toimii myös hyvin. Palstan nimeä voisi ehkä harkita uudestaan, koska kysymykset ovat muuntuneet pois lapsellisuudesta. Siirtyminen suurempiin ja lapsellisempiin kysymyksiin vaatii toimittajalta paljon. Aikuisella ihmisellä on vaikea päästä lapsen ajatusmaailman tasolle, vaikka kuinka yrittäisi. Lisäksi kynnyksensä kysyä tyhmiä on monella, itseni mukaan lukien, korkea. Sen vuoksi kysymykset täytyy muotoilla aikuismaisemmin. Mielestäni Lapsen suusta -palstan kysymykset ovat nykyisin niin lapsellisia kuin aikuisen ihmisen laatimat kysymykset voivat olla.

Haastateltavien löytäminen palstalle vaikeutuu tulevaisuudessa, koska artistien määrä on Suomessa rajallinen. Tällä hetkellä valintakriteerit ovat lisäksi tiukat, koska haastateltavan pitää olla sanavalmis ja kiinnostava. Palstaa voisi kehittää sellaiseen suuntaan, että kuka tahansa artisti selviytyy kysymyksistä. Tuolloin ainoa kriteeri olisi huumorintaju, jotta kysymykset ymmärretään oikein. Ennen Lapsen suusta -palstaa lehden lopussa ilmestynyt Ystäväni -palsta sopi kaikille artisteille, koska kysymykset olivat samat kaikille. Myös Lapsen suusta -haastatteluun voisi ottaa mukaan kestokysymyksiä, jotka toimivat kaikilla.

Palstan rakenteeseen voisi tuoda enemmän selkeyttä kuin nykyisin. Kysymykset eivät ole missään tietyssä järjestyksessä, vaikka osa niistä liittyy toisiinsa. Ratkaisun tarkoitus on tietysti tuottaa tajunnanvirtaista tekstiä, mutta joskus lukijana miettii, millaisia kokonaisuuksia kysymyksistä ja vastauksista muodostuu. Säilyttäisin ehdottomasti palstan kysymys-vastaus -rakenteen, sillä muilla tavoin toimitettuna, sisältö ei ole samanarvoinen. Liikaa toimitettuna lukija ei tiedä, mitä on kysytty, eivätkä vastaukset avaudu samalla tavalla.

Toimituksellisesti omissa työskentelytavoissani oli paljon kehittämisen varaa. Kysymysten laatiminen oli hidasta, koska mietin kauan aikaa oikeaa muotoilua. Prosessi nopeutui loppua kohden kun rutiinia tuli lisää. Koin hyvänä sen, että ensimmäisiin haastatteluihi-

ni sain kysymykset valmiina. Niiden perusteella sai suuntaviivoja siihen, mitä kysyä ja millä tavalla. Valmiit kysymykset olivat ainoa ohjeistus, jonka palstan toimittamiseen sain. En esimerkiksi missään vaiheessa saanut ohjeita, miten artistia kannattaa lähestyä tai millaisilla kysymyksillä on hyvä aloittaa. Nämä ovat asioita, joita varsinkin aloitteluille toimittajille olisi hyvä kertoa työn alussa, jotta saadaan mahdollisimman hyviä juttuja.

Paras tapa kehittää palstaa ja toimittajia on antaa palautetta. Ainoa saamani palaute koski Lapsen suusta -palstalle tekemiäni kysymyksiä. Lähinnä palaute koski sitä, miten kysymykset kannattaa muotoilla sekä mitä ei kannata kysyä. Esimerkiksi Absoluuttisen nollapisteen haastattelussa oli kysymys, paljonko on Absoluuttinen nollapiste asteina. Toimituspäällikkö ehdotti, että sen muuttaa muotoon, monestiko sinulta on kysytty, paljonko se on. Tämä oli mielestäni hausempi versio kysymyksestä. Tällainen palaute auttaa sisäistämään kysymysten ja palstan idean ja kääntää myös omaa näkökulmaa oikeaan suuntaan.

Lisäksi olisin kaivannut palstasta suoraa palautetta lukijoilta, artisteilta tai muilta toimittajilta. Sain suoraa palautetta ainoastaan viimeisenä haastattelemalteni Pasi Koskiselta. Hänenkin palautteensa liittyi itse haastatteluun. Tommi Liimatta halusi lehden itselleen, mutta häneltäkään ei palaute kantautunut minulle asti. En tiedä, kuinka paljon Rumbaan lukijapalautetta tulee, mutta esimerkiksi Heini Strand ei ole koskaan saanut sitä luettavakseen. Tässä olisi selkeä kehittämisen paikka, sillä lukijoille lehteä nimenomaan tehdään. Jos palautetta ei tule, ehkä toimituksen pitäisi suoremmin pyytää sitä. Palaute on paras tapa selvittää, mitä lehdestä halutaan lukea. Jos palautetta tulee, on tärkeää välittää se eteenpäin niille toimittajille, joita se koskee. Sekä negatiivinen että positiivinen palaute ovat tärkeitä työkaluja palstan toimittamisessa.

6 POHDINTA

Lapsen suusta -palsta on muotoutunut nykyiseen muotoonsa monen erilaisen palstan kautta. Rumbassa on lehden ensimmäisistä numeroista asti, vuodesta 1984, tehty artistien kanssa haastatteluja, jotka poikkeavat perinteisestä muotista. Suurin syy on ollut halu erottautua pahimmasta kilpailijasta Soundista. 2000-luvun puolesta välistä asti lehden loppuun on säännöllisesti painettu palsta, joka tuo artisteista esiin uusia puolia. Itse lukijana muistan Eka kerta-, Ystäväni- sekä nyt Lapsen suusta -palstan. Viimeisin on mielestäni yhdistelmä sitä edeltäneistä palstoista.

Lapsen suusta palvelee lehdessä tiettytyyppisten lukijoiden tarpeita. Vaikka Rumba itsessään on erikoisaikakausilehti, sen pitää silti palvella erilaisia ihmisiä. Lapsen suusta on tarkoitettu etupäässä niille, jotka kaipaavat asioihin uudenlaista näkökulmaa. Kaikki lukijat eivät tällaista juttumuotoa ymmärrä, mutta ne, jotka siitä pitävät, lukevat sen joka kerta. Myös jotkut artistit eivät halua olla palstan kanssa missään tekemisissä, mutta suurin osa kaipaa juuri tällaista haastattelua muun promootion vastapainoksi. Nykyisin artisteja ei pahemmin tarvitse suostutella mukaan vaan he lähtevät mielellään luettuaan muista tehtyjä haastatteluja.

Jos verrataan Lapsen suusta -tyylistä haastattelua tavalliseen haastatteluun, suurin ero on haastateltavan valinnalla. Jos haastateltava on tällä palstalla vääränlainen, koko juttu voi mennä pilalle, koska hän ei ymmärrä palstan luonnetta tai kysymysten tarkoituspäriä ollenkaan. Tämän palstan toimittamisen myötä tein itse enemmän puhelinhaastatteluja kuin koskaan aiemmin.

Haastattelumenetelmillä todella on keskinäisiä eroja, jotka tulivat työssä tutuiksi. Puhe- ja kuuntelun osittaminen on osattava kuunnella ja täytyy olla hyvä tulkitsemaan haastateltavan äänenpainoja, jotta ei tule väärinymmärryksiä. Sen valinta haastatettumenetelmänä kuitenkin puolustaa paikkaansa, koska kyseessä on nopea haastattelu, jonka tekeminen kasvokkain tuhlaisi aikaa. Tietysti palstan toteuttaminen tällä keinolla veisi sen uudelle asteelle, koska reaktiot olisivat autenttisia ja yllättäviä.

Niin kauan kuin lehden rakenne muutoin pysyy samanlaisena, en näe syytä muuttaa palstan rakennetta. Kysymys-vastaus-taitto toimii hyvin ja palvelee palstan tarkoitusta.

Myös se, että palsta taitetaan lehden loppuun, toimii hyvin. Näin lukijat osaavat aina etsiä sitä oikeasta paikasta. Jos lehden ulkoasua muutetaan, pitää palstan funktiota lehdessä miettiä uudestaan. Toisella tavalla rakennetussa lehdessä, palsta voisi toimia paremmin alussa tai jossain keskivaiheilla.

Lapsen suusta -palstan tulevaisuus näyttää tällä hetkellä hyvältä. Tämänäyttöinen palsta on kehittynyt nyt sellaiseen muotoon, jossa se oikeasti toimii. Suurimpana haasteena on artistien rajallinen määrä Suomessa. Varsinkin, kun kuka tahansa muusikko ei tälle palstalle sovi. Suurin ongelma tulevaisuudessa on varmasti artistien loppuminen. Silloin täytyy miettiä, aloitetaanko uusi kierros vai kehitetäänkö juttupaikkaa johonkin uuteen suuntaan. Todennäköisesti lähdetään jälkimmäisen vaihtoehdon osoittamaan suuntaan.

Kirjoittaessani tätä opinnäytetyötä, jouduin tarkastelemaan aiheena ollutta palstaa lähempää, kuin normaalilukijana olisi tullut mieleen. Jouduin menemään myös vielä syvemmälle kuin toimittaessani sitä, jotta ymmärsin, miksi palsta on olemassa, mikä saa sen toimimaan ja millaisia haastatteluja sen toimittaminen vaatii. Opin koko työprosessista sen, että haastattelu vie paljon aikaa esivalmisteluineen, vaikka se on nopeasti ohi. Lisäksi toimittajan oma eläytymiskyky on vielä tärkeämpää kuin haastateltavan kyky eläytyä.

Jouduin myös analysoimaan omia toimintatapoja tarkkaan, jotta huomasin, missä olin tehnyt oikein ja mitä olisi voinut tehdä toisella tavalla. Tästä on ollut se hyöty, että myöhemmin vastaavanlaiset tilanteet eivät tule enää yllätyksinä. Osaan varmasti tästä eteenpäin varautua haastateltavan vaihtumiseen tai siihen, että haastateltava vastaa vain yhdellä sanalla. Oman oppimisen kannalta työprosessin purkaminen kirjalliseen muotoon on ollut hyödyllistä.

LÄHTEET

Aineistolähteet:

Juntunen Johanna 2009. Työharjoittelupäiväkirja 7.9–27.11.2009.

Puustinen, Viljami 2009. Päätoimittaja, Rumba, Helsinki. Haastattelu 7.12.2009

Strand, Heini 2009. Avustaja, Rumba, Oulu. Haastattelu, 11.12.2009.

Teorialähteet:

Adams, Sally & Hicks, Wynford 2001. Interviewing for Journalists. Routledge, Oxon.

Airaksinen, Tiina & Vilkka, Hanna 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Tammi, Jyväskylä.

Halme, Markku 2003. Rumba. 20 vuotta rockin takahuoneessa. Johnny Kniga, Porvoo.

Heikkinen, Hannu L.T. & Huttunen, Rauno & Moilanen Pentti (toim.)1999. Siinä tutkija, missä tekijä. Toimintatutkimuksen perusteita ja näköaloja. Atena Kustannus, Juva.

Huovila, Tapani 2005. Toimittaja – tiedon etsijä ja vaikuttaja. WSOY, Helsinki

Kotilainen, Lauri 2003. Parempi lehtijuttu. Inforviestintä Oy, Jyväskylä.

Lapsen suusta 2008-2009. Rumba 01/08–19/09. (sivunumero vaihtelee lehden paksuuden mukaan)

Lintula, Anni & Valkama, Meri 2009. Nuoren toimittajan eloonjäämisopas. Ajatus Kirjat, Jyväskylä.

Pulkkinen, Hannu 2009. Näin näin. Kirjoituksia journalismista. Suomen Lehdistö, Helsinki.

Rantanen, Lasse 2007, Mistä on hyvät lehdet tehty? Visuaalisen journalismin keittokirja. Hill and Knowlton Finland Oy, Suomi.

Rumba.fi 2010. Mediatiedot Rumba. Luettu ja tulostettu 12.1.2010.

<<http://www.rumba.fi/mediatiedot/>>

Suhola, Aino & Turunen, Seppo & Varis, Markku 2005. Journalistisen kirjoittamisen perusteet. Oy Finn Lectura Ab, Jyväskylä.

Töyry, Maija 2009. Lukijälähtöisyys aikakauslehtijournalismissa. Teoksessa Väliiveronon, Esa (toim.) Journalismi murroksessa. Gaudeamus Helsinki University Press, Helsinki. 129–149.

Wheeler, Sharon 2005. The Dos and Don'ts of Interviewing. Teoksessa Keeble, Richard (toim.). Print Journalism. A Critical Introduction. Routledge, Oxon. 63–71.

Keskustelun vieras: Kerttu Yrjänä

LAPSEM suusta

Tästä päivästä eteen lähtenään korvalla syntymättä läpikäytyä vuotta.

”Miksi juot niin paljon viinaa?”

”Käsi pystyyyn kaikki, jotka ovat nähneet minut humalassa.”

OMIN A.W. YRJÄNÄ julkaisi päiväkirjansa kaikkien nähtäväksi. Nyt hän paljastaa myös suosikkiahmionsa Big Brotherissa.

Miksi julkaisit päiväkirjasi? Etkö niiden pitäisi olla salaisia?
 ”Vanhempi vika on selostessa silloin kenään nauraa, ettei näistä silloin voisi joku muukin saada juttua. Enää tuntuu olevan nävään karvelissa on joutuu vierähtäväksi. Ja että jos joku näkee tyhjiä luomuksia, nämäkin nekin vaan katoavat. Ammaan kirjallista kirjoitusta ikään kuin kirjittämistä julkaisusta.”

Mitä olet seurustellut, koska tiedät posanttu päivän välistä?
 ”Suurinhan posanttu luokasta ja meidän yksi vuosiakin. En ole kirjoittanut läheskään päivittäin, joutuu verran posanttin kunnastustoimittajan kanssa töissä, jankunusta ja uudistuvista asioista, jotka eivät kuulu meidän.”

Mikä juot niin paljon viinaa?
 ”Käsi pystyyyn kaikki, jotka ovat nähneet minut humalassa.”

Milloin on olla humalassa mielissäsi?
 ”Viinaa silloin kirjassa kerruttuun ohjelmaan, jossa oli Chas Andersonin kanssa? Ouhhan se ihan omia urheilujuttuja. Martin kukaan hitto haluais olla teevessä selvän päin?”

Kokoaan lairra alla satukalusteeseen – se on läpikäytyä tai marssi.”

Miksi kaikki suostuivatkaan ovat niin luomista laulajia? Esimerkiksi sinä, Hyysen, Herra Yrjänä, Samuli Puro, Tomi Wiranen ja Jukka?
 ”Kuvittelen joku Tomi Mersiksen laulamasta mainittujen herrasten tilalle. Onko se sitten parempi?”

YUP, Neija Runasa ja Zen Café lopettivat keikkailun. Tehoskoitas ja Ultra Bea ovat lopettaneet kokonaisuuden. Miksei CMAX lopeta?
 ”Me olemme myös alittaneet erään aivan-takaan maastusta.”

Sie väitit kumilemmän mahtava alko-nuasa kymmenen mahtava kolkko. Oletko kokenut samaa kaholien eturun kottikolla?
 ”Kyllä, kahdella sellaisella. Tästä tapoitui Uutuusvoimaa-ohjelmassa parit vuotta sitten. Toimintayksiköni räjähti. Ei hoidunut takaisin.”

Miksi on lempisivustuksiasi?
 ”Impiennäköli.”

Miksi on elämän tarkoituksia?
 ”Ei sinä näe itsestä.”

A.W. Yrjänä
 Päiväkirja
 2007–2008
 arvostelun
 toimittaja
 Kerttu Yrjänä

LAPSEM

Tällä palstalla otimme lähteenä tavallia kyselyitä lapsilta.

SUUSTA

"Kumpi yhtyeestä nyt puuttuu, biitit vai tyylit?"

"Ei puutu kumpikaan. Olen molemmat."

BEATS AND STYLESIN CONTROL ei tarvitse enää Allmoa, koska hän kuuluu tärkeimmät musiikkiklubit Tommi Evililtä.

- 13 Miksi Allmo lähti bändistä?
  - 1 "Allmolla ei keksittänyt niin somuun kukaan. Täällä hommassa luonnosta päin ilmeistä pitää jaksaa västää yläosalle, eikä se aina jaksanut. Allmo keskittyi nyt den luontuihin."
  - 13 Mistä kaipaat hänessä eniten?
    - 1 "Noh, Hyvä fiilis. Silloin kun oli hyvä päivä, oli todella paljon hyvää ja korvaa energiaa."
    - 13 Kumpi yhtyeestä nyt puuttuu, biitit vai tyylit? Kumpi osaa olet?
      - 1 "Ei puutu kumpikaan. Olen molemmat."
      - 13 Miksei Beats and Styles ole koskaan Suomessa leikkona?
        - 1 "Ehkä jengi ei hirveän hyvin rekkää tällä meidän maassa. Se on jännä, että jos menestyään Suomessa jollain kappaleella, ne saavat kappaleet ei menesty ulkomailla ja päinvastoin."
        - 13 Mikä tunnui esintyneen omassa musaridossasi?
          - 1 "Ei kai sitä mitään. Video on osa sitä kokonaisuutta."

sinä samalla tavalla kuin laula tai soita, ja min mielestä ne kuulaa yläosalle. Video on monesti mielestä ja biitien tekemisestä."

- 13 Uudella levyllänne on mukana pitkäaikainen jäsensäryppäjä Tommi Evilä, Oletko nähnyt livemä, kun hän hyp-pää?
  - 1 "En oo nähnyt. Eikä oo tarkoitus mennä kampaan, mutta se kuuloo-ta hulla. Tommi on keksunut sen treenauksesta, ja kyllähän siinä kohdattu ihan hulluja voimia ihmisen vartaloon. Ei kaabokkasa meriti ihan helposti hypätä."
  - 13 Pöjäksi saikin Van Halenista ja Panterissa?
    - 1 "Ei oo seurannut niitä viime aikoina, mutta Eddie Van Halenin mallipoika dillanin soolo Michal ja Jacksonin Beat It -biisissä herätti kunnioitusta kitarimelellisyy-tänsänsänsä. Oltiin ihan järkyt-tynyt, kun Tommi kertoi, et-tä Eddie oikeasti saanut si-tä rahaa."

- 13 Oskoo Kim Herold ainasta hyvämmäköinen?
  - 1 "Sympaattisen näköinen, sanotaan näin. Mutta sen mallivoode on kyllä rakastamani."
  - 13 Oletko koskaan rauhoittanut vai rela jädä?
    - 1 "Korona keskityttiin ohittamaan. Musiikkimaail-maan saattaisi ihmetyksellä, joskus jopa ylös ylä, joten et-paljon etuli käytettiin kotona. Lähinnä soinnissa."
    - 13 Oletko koskaan ollut missään jengissä?
      - 1 "En oo kyllä."
      - 13 Morsian kotona olet tapellut nyrkkeillä?
        - 1 "Oon ollut ammattimain keksimä tap-peluissa, jossa jotain on löydy nyrkki-lä. Esimerkiksi Breakdance 5M-kisäis-tä vuonna 1997 tuli hävettä tappelu, ja Allmo-sai kunnolla patsaan."
        - 13 Olet nauttimiehiä. Saiko olla kesällä muhassa ut-massa Helsingin Saarikallia?
          - 1 "Suhteellisen rauhassa. Ne lähtivät vain li-ään nauttimaan laulua. Osaavat pitääsestä vielä kakoi-vekkosa nuki. Nyt olen itse asiassa Mäkelähu-tteen uniabullin parikkasella."
          - 13 Kumpi on kovempi kitaristi, sina vai Tomi Wirtanen?
            - 1 "No Tomi heitämällä. Olen itse kitaristina kesk-i-vertoa vähän alempana, mutta mun soittossa on pe-lion tunnetta."
            - 13 Miksi Mike Moore heitti niin paljon lavalla?
              - 1 "Se on rynnäkköinen sisäinen keuhkotauti, joka oo pakko purkaa. Mutta jos et oo nähnyt mua laval-la, niin epä sitä sitten mitään."

Kokoonpano on arvoinen arvalla 4/5
www.beatsandstyles.com

BEATS AND STYLESIN | PHOTO: KAT.COM

LAPSEN suusta

Tällä pöydällä artistit lausutaan koville tyselemällä lapsellisia asioita.

”Kumpi voitaisi tappelussa, te vai Nightwish?”
”Tappelussa? Ei aavistustakaan.”

Hollantilainen WITHIN TEMPTATION julkaisi juuri akustisen livelevyn. Miten asiaan liittyy Olivia Newton-John ja kuka mahtaa olla koti-isäkitaristi ROBERT WESTERHOLTIN suosikkijalkapalloilija?

- Q** Miksi julkaisitte livelevyn? Eikö aika riittänyt uuden studioalbumin tekemiseen?
- V** ”Teimme viime vuonna akustisen kiertueen, jonka halusimme julkaista levyllä. Sen tekemiseen ei nimenomaan tarvinnut paljon aikaa. Olemme tällä hetkellä kiireisiä uuden levyn kappaleten kanssa.”
- Q** Miksi metallibändi haluaa tehdä akustisen kiertueen?
- V** ”Meitä pyydettiin tekemään kiertue teattereissa. Siellähän kaikki yleensä istuvat, joten lähökohta oli hieman erilainen kuin normaalisti keikoillamme. Siksi päädyimme soittamaan akustisesti.”
- Q** Kumpi voitaisi tappelussa, te vai Nightwish?
- V** ”Tappelussa? Ei aavistustakaan. Totta puhuakseni en halua edes ottaa siitä selvää. Emme harrastaisi tappeluita. Meillä on oikeastaan ihan hyvät välit Nightwishin kanssa.”

joten poika sai minun nimeni. Tyrollä taas on Sharonin sukunimi.”

Q Saako seuraava lapsi sitten rumpalinne sukunimen?

V ”Emme ole naimisissa, joten periaatteessa voisimme antaa minkä tahansa sukunimen.”

Q Montako puukenkäparia teillä on?

V ”Ei meillä ole itsellä yhtään. Annamme niitä kyllä paljon lahjaksi sellaisille, jotka eivät ole hollantilaisia. Ei niitä täällä käytä juuri kukaan.”

Q Mikä on suurin houkutus tällä hetkellä?

V ”Musikinteko, urheilun katsominen, syöminen, lukeminen, hyvät elokuvat. Niitä on todella paljon. Ja ne vaihtelevat päivittäin, joten en pysty sanomaan vain yhtä.”

Q Katsovatko kaikki hollantilaiset jalkapalloa?

V ”Minä ainakin katson. Tosin vielä enemmän katson tennistä.”

Q Kuka on sinun suosikkijalkapalloilijasi?

V ”Johan Crujff. Hän on hollantilainen legenda, mutta on niitä muitakin.

Q Uskotko, että Hollanti voittaa vihdoin maailmanmestaruuden ensi kesänä?

V ”En usko.”

An Acoustic Night at the Opera arvioidaan seuraavassa numerossa.
www.within-temptation.com

HANS VERLEUR

Q Onko laulajanne Sharon den Adelin pakko laulaa niin korkealta?

V ”Ei ole pakko, mutta kai hän haluaa. Hän kuunteli nuorena paljon esimerkiksi Olivia Newton-Johnia, joita orti vaikutteita. Nyt hän kyllä yrittää opetella laulamaan myös alemmaa.”

Q Sharon on avovaimosi. Eikö ole ärsyttävää olla samassa yhtyeessä puolison kanssa?

V ”Joskus se on vaikeaa. Ja se vaikuttaa yleensä koko bändiin, jos meillä on vaikeuksia toistemme kanssa. Mutta asian kanssa pitää vain oppia elämään.”

Q Tuntuuko koskaan, että näette toisianne ikinä?

V ”Toisinaan, mutta toisaalta emme näkisi ollenkaan, jos jompikumpi tekisi joltain muutia.”

Q Miksi teidän molemmilla lapsillanne on eri sukunimet?

V ”Taällä ei ole rajoitettu nimen antamista millään tavalla. Yleensä se annetaan isän mukaan,

LAPSEMI SUUSTA

Tällä hetkellä artisti lairetaan koville kyselemällä lapsellisia asioita.

"Miksi olet kirjeenvaihdossa Hynysen kanssa?"

"Mulla ei ollut lapsena koskaan kirjeenvaihtokaveria."

TOMMI LIIMATTA osallistui aikoinaan **ABSOLUUTTIINEN NOLLAPISTE** -yhtyeensä kanssa Rockin SM-kilpailuun. Osallistuisiko hän idolisiin tai X Factoriin?

☑ Julkaisitte tänä vuonna kymmenennen albuminne. Teiltä julkaistiin myös dvd ja sinulta lisäksi romaani Niikidi sekä Veikko Ernala -trilogian kolmas osa. Miksi kaikki piti julkaista samana vuonna?

☑ Sanopa muuta. Tuon dvd:n piti tulla jo viime vuonna, mutta sen kanssa piti tapella siten oletettua pidempään. Toisen kirjan osi voimut lykätä ensi vuoteen. Lupaamaan, että tämä ei enää toistu.

☑ Kuinka monesti sinulta on kysytty, paljonko absoluuttinen nollapiste on Celsius-asteina?

☑ "31 kertaa."

☑ Olet syntynyt Kemissä, mutta vanhempansi asuvat silloin Tervolassa. Absoluuttinen nollapiste on kuitenkin perustettu Rovaniemellä. Nykyisin asut Tampereella. Mistä olet oikeasti kotoisin vai oletko mistään kotoisin?

☑ Tervolasta, vaikka olenkin asunut siellä vain puoli vuotta."

☑ Milloin kävit siellä viimeksi?

☑ Olen ajanut Liimatanperän läpi elokuussa 2006

jonkun kyydissä. Mutta siitä on liian monta vuotta, kun olen käynyt siellä kummolla."

☑ Olihdot usein liimatta, kun askartelitte koulussa?

☑ "Mulla on tällä hetkellä kaksi samannimistä liimapuukkoa, joista toinen on avamaton ja toinen vähän käytetty. Välineet on aina olleet siinä nimeä myöten."

☑ Miltä muuta muka hauskoja väännöksiä olet kuullut sukunimesistä? Entä etunimestä?

☑ Etunimestä tilataan hauskoja väännöksiä, kiitos: Hannibal Stark käytti minusta nimitystä 'Liimä', joten kutsuin häntä lempinimellä 'Hanne'. Silloin se saautui, mutta nyt se kutsuu itseään sillä nimellä."

☑ Olet koonnut kirjoja Hynyn Ikkasankotoimitajaksi haukuttuun Veikko Ernalan teksteistä. Mikä nykyisistä juorulehdistä on suosikkisi?

☑ "Kaikkiaan ne on lukuelvottomia. Mutta jos ajattelen, että mitä laetaan parhaimmillaan, jossa itse olen ilman lasia, kuvat pysyy katsomaan siitä huolimatta. Ei niissä paljon lukemista ole. Niitä lehtiä rippuu sitä mukaa pois, jos itse olen jossain niistä."

☑ Oletteko Suomen silmälasipäisin yhtye?

☑ "Kuudellakymmenellä prosentilla yhtyeen jäsenis-

tä on silmälasit. Tosin rumpali käyttää nykyisin enemmän piilolinssiä. En tiedä olemmeko, kun en tiedä muista yhtyeistä."

☑ Järjestätte paljon kilpailuja fanilleenne. Miltä olet itse viimeksi voittanut kilpailusta?

☑ "Oonkohan mie voittanu mitään? Vuonna 1992 lähdin Seaskaan arvontakortin ja olin varma, että nyt napsahdaa, mutta en voittanut. Monesti olen voittanut mahdollisuuden voittaa jotain. Ai niin, sain Tulliskivi-kirjallisuuspalkinnon vuonna 2002 ensimmäisestä kirjastani. Onko se voittamista?"

☑ Osallistuitte vuonna 1993 Rockin SM-kisoihin. Jos aloittaisitte nyt, osallistuisiko Idols-kilpailuun tai X Factoriin?

☑ "Näissä nykyisissä kykyneitsintäohjelmissä ei saa esittää omia kappaletta. Jos saisi ja oltaisiin nyt samassa vaiheessa kuin tuolloin, eli kaksi demoa tehneenä, niin statettaisiin osallistua."

☑ Teillä on ollut sen nimisiä kappaletta kuin Paikallinen nimikauhu tulee ellet maissi loppu ja Korkeinen muovikauris. Luuletteko te olevanne hauskoja vai älykkäitä?

☑ "Hauskoja varmasti."

☑ Ensi vuonna julkaistaan Riihää ja läski -niminen kokooma sinun ja Joumi Hynysen kirjeenvaihdosta. Miksi olet kirjeenvaihdossa Hynysen kanssa?

☑ "Mulla ei ollut lapsena koskaan kirjeenvaihtokaveria, joten päätin hankkia itselleni sellaisen nyt aikuisena. Päädyttiin kirjaimellisesti samaan pöytätyöhön, ja samoin Hynyselle, että sen pitää kirjoittaa mulle, kun nykyisin saan vain sähköpostiviestejä. Kirjeenvaihtomme päättyi viime keväänä."

Musta leikka arvotoin numerossa 16/09. | Absoluuttinen nollapiste Helsingin On the Rocksissa 1.12. www.absoluuttinenollapiste.fi

HANNU ISO-OJA | JOHANNA

LAPSEN suusta

Tällä palstalla artistit laittetaan koville kyselemällä lapsellisia asioita.

"Mikä joulussa vituttaa eniten?"

AJATTARA julkaisi Joululevyn, jolla vieraillee Tuomari Nurmio. Nyt yhtyeen laulaja-kitaristi **PASI "RUOJA" KOSKINEN** paljastaa omat jouluperinteensä.

- Mikä on suosikkijoululaulusi?
- "M.A. Nummisen Joulupukki puree ja lyö."
- Kumpi on parempaa, lanttu- vai porkkana-laatikko?
- "Lanttu."
- Mikä on paras jouluruoka?
- "Kinkku."
- Miten syöt kinkkusi?
- "Intohimolla."
- Millä koristelet joulukuusen?
- "Ei mulla ole joulukuusta."
- Uudella joululevyllä on cover Tuomari Nurmion Lasten mehuherki-laulusta, jossa hän on itsekkin mukana. Miltä tuntui levyttää Tuomarin kanssa?
- "Se tuntui hyvältä."

levyllä. Menetkö koskaan sekaisin, minkä bändin kanssa olet esiintymässä?

- "En toistaiseksi ole ollut vielä niin sekaisin."
- St. Mucus on suomeksi "pyhä räkä". Mitä se on?
- "Se on sitä, kun on ottanut jorain ylimääräistä neliään, ja se tulee räkänä ulos."
- Olet asunut aikoinaan maakuopassa jossain Kuopion lähellä. Miksi? Millaista siellä oli mailla?
- "Asun siellä vieläkin. Siellä on helppoa."
- Mannheim kiertueella pidit kullempia samoja saappaita jalassa yötä päivää, etkä ottanut niitä nukkessakaan pois. Oletko immuuni jalkahelle vai epähygieninen?
- "Ne oli mähinnousukengät eli siis sotilaskengät. Sortlassaappaat hengittää hyvin."
- Asuit teini-ikäsi Keravalla. Oletko siksi vihainen?
- "Kuka sanoo, että olen vihainen?"
- Teet MySpace-sivulle aggressiivisia postauksia, joissa uhkailet ihmisiä.
- "Ne ihmiset eivät sitten ehkä tunne minua."
- Mikä joulussa vituttaa eniten?
- "Jeesus."

Joululevy on arvioitu sivulla 46.
intohimolla

PASITAKULA

"Jeesus."

- Kummalla on ohuempi hiuksiaatu, sinulla vai Tuomari Nurmioilla?
- "Velkkaapa."
- Olette aiemmin coveroineet ainakin M.A. Nummista ja Stelun veljiä. Pyysittekö myös Nummista tai Ismo Alankoa vieraaksi?
- "Ei. Nyt sattui olemaan planeetat oikeassa vertikaalissa ja Tuomari sattui paikan päälle. Aiemmin ei olla pyydetty ketään."
- Yhveestänne löytyy jäseniä kuten Raajat ja Tohori Kuuho. Kellä on mielestäsi hienoimain tittelijanimi?
- "Minulla."
- Olet mukana Ajattaran lisäksi Mannhaissa, Shape of Despairissa ja To Separate the Flesh from the Bonesissa. Entisiä bändejäsi ovat muun muassa Amorphis, 45 Degree Woman ja St. Mucus. Lisäksi olet vierailut Saatruuen